

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

10. Το βιβλίο των δέκα (10. Dasakanipāṭapāḷi)

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα (1. Paṭhamapañcāsaṃ)

[AN 10.1-50, PTS 5.1-5.92]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

10. Το βιβλίο των δέκα

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

Το βιβλίο των δέκα

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τα οφέλη

1. Η ομιλία για το ποιος είναι ο σκοπός

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Ποιος είναι ο σκοπός, σεβάσμιε κύριε, των επιδέξιων ηθικών αρχών, ποιο το όφελός τους;» «Η απουσία μεταμέλειας είναι ο σκοπός, Άναντα, των επιδέξιων ηθικών αρχών, η απουσία μεταμέλειας είναι το όφελός τους».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της απουσίας μεταμέλειας, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η χαρά είναι ο σκοπός, Άναντα, της απουσίας μεταμέλειας, η χαρά είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της χαράς, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η αγαλλίαση είναι ο σκοπός, Άναντα, της χαράς, η αγαλλίαση είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της αγαλλίασης, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η γαλήνη είναι ο σκοπός, Άναντα, της αγαλλίασης, η γαλήνη είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της γαλήνης, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η ευτυχία είναι ο σκοπός, Άναντα, της γαλήνης, η ευτυχία είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της ευτυχίας, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η αυτοσυγκέντρωση είναι ο σκοπός, Άναντα, της ευτυχίας, η αυτοσυγκέντρωση είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της αυτοσυγκέντρωσης, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, είναι ο σκοπός, Άναντα, της αυτοσυγκέντρωσης, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός της;» «Η αποστασιοποίηση και το μη πάθος είναι ο σκοπός, Άναντα, της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως

πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος είναι το όφελός της».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της αποστασιοποίησης και του μη πάθους, σεβάσμιε κύριε, ποιο το όφελός τους;» «Η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης είναι ο σκοπός, Άναντα, της αποστασιοποίησης και του μη πάθους, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης είναι το όφελός τους.

«Έτσι λοιπόν, Άναντα, οι επιδέξιες ηθικές αρχές έχουν ως σκοπό την απουσία μεταμέλειας, έχουν ως όφελος την απουσία μεταμέλειας· η απουσία μεταμέλειας έχει ως σκοπό τη χαρά, έχει ως όφελος τη χαρά· η χαρά έχει ως σκοπό την αγαλλίαση, έχει ως όφελος την αγαλλίαση· η αγαλλίαση έχει ως σκοπό τη γαλήνη, έχει ως όφελος τη γαλήνη· η γαλήνη έχει ως σκοπό την ευτυχία, έχει ως όφελος την ευτυχία· η ευτυχία έχει ως σκοπό την αυτοσυγκέντρωση, έχει ως όφελος την αυτοσυγκέντρωση· η αυτοσυγκέντρωση έχει ως σκοπό τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, έχει ως όφελος τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει ως σκοπό την αποστασιοποίηση και το μη πάθος, έχει ως όφελος την αποστασιοποίηση και το μη πάθος· η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν ως σκοπό τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, έχουν ως όφελος τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Έτσι λοιπόν, Άναντα, οι επιδέξιες ηθικές αρχές σταδιακά οδηγούν στην κορυφή». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το τι πρέπει να γίνει με τη βούληση

2. «Για τον ηθικό, μοναχοί, τέλειο στην ηθική, δεν πρέπει να γίνει με βούληση -'ας εγερθεί σε μένα απουσία μεταμέλειας'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι στον ηθικό, τέλειο στην ηθική, εγείρεται απουσία μεταμέλειας. Σε αυτόν που δεν έχει μεταμέλεια, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'ας εγερθεί σε μένα χαρά'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι σε αυτόν που δεν έχει μεταμέλεια γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση -'ας εγερθεί σε μένα αγαλλίαση'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι σε αυτόν που χαίρεται εγείρεται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'ας γαληνέψει το σώμα μου'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου το σώμα γαληνεύει. Σε αυτόν που έχει γαλήνιο σώμα, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'βιώνω ευτυχία'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'ας αυτοσυγκεντρωθεί η συνείδησή μου'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Σε αυτόν που είναι αυτοσυγκεντρωμένος, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'γνωρίζω και βλέπω όπως πραγματικά είναι'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι ο αυτοσυγκεντρωμένος γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι. Σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'αποστασιοποιούμαι, απαλλάσσομαι από το πάθος'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι αυτός που γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι αποστασιοποιείται και απαλλάσσεται από το πάθος. Σε αυτόν που έχει αποστασιοποιηθεί, μοναχοί, που έχει απαλλαγεί από το πάθος, δεν πρέπει να γίνει με βούληση - 'πραγματοποιώ τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης'. Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ότι αυτός που έχει αποστασιοποιηθεί, που έχει απαλλαγεί από το πάθος, πραγματοποιεί τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης.

«Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν ως σκοπό τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, έχουν ως όφελος τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης· η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει ως σκοπό την αποστασιοποίηση και το μη πάθος, έχει ως όφελος την αποστασιοποίηση και το μη πάθος· η αυτοσυγκέντρωση έχει ως σκοπό τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, έχει ως όφελος τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· η ευτυχία έχει ως σκοπό την αυτοσυγκέντρωση, έχει ως όφελος την αυτοσυγκέντρωση· η γαλήνη έχει ως σκοπό την ευτυχία, έχει ως όφελος την ευτυχία· η αγαλλίαση έχει ως σκοπό τη γαλήνη, έχει ως όφελος τη γαλήνη· η χαρά έχει ως σκοπό την αγαλλίαση, έχει ως όφελος την αγαλλίαση· η απουσία μεταμέλειας έχει ως σκοπό τη χαρά, έχει ως όφελος τη χαρά· οι επιδέξιες ηθικές αρχές έχουν ως σκοπό την απουσία μεταμέλειας, έχουν ως όφελος την απουσία μεταμέλειας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, τα φαινόμενα ρέουν προς τα φαινόμενα, τα φαινόμενα ολοκληρώνουν τα φαινόμενα για τη μετάβαση από τη μια όχθη στην άλλη». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για την κοντινή αιτία

3. «Για τον ανήθικο, μοναχοί, αποτυχημένο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον αποτυχημένο στην απουσία μεταμέλειας, η χαρά έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει χαρά, για τον αποτυχημένο στη χαρά, η αγαλλίαση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αγαλλίαση, για τον αποτυχημένο στην αγαλλίαση, η γαλήνη έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γαλήνη, για τον αποτυχημένο στη γαλήνη, η ευτυχία έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ευτυχία, για τον αποτυχημένο στην ευτυχία, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον αποτυχημένο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον αποτυχημένο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον αποτυχημένο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία. Όπως, μοναχοί, ένα δέντρο αποτυχημένο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ούτε ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο εσωτερικός φλοιός... ούτε ο σομφός... ούτε ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για τον ανήθικο, αποτυχημένο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον αποτυχημένο στην απουσία μεταμέλειας, έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης.

«Για τον ηθικό, μοναχοί, τέλειο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον τέλειο στην απουσία μεταμέλειας, η χαρά έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει χαρά, για τον τέλειο στη χαρά, η αγαλλίαση έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αγαλλίαση, για τον τέλειο στην αγαλλίαση, η γαλήνη έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γαλήνη, για τον τέλειο στη γαλήνη, η ευτυχία έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ευτυχία, για τον τέλειο στην ευτυχία, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει τέλεια κοντινή

αιτία· όταν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον τέλειο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον τέλειο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον τέλειο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει τέλεια κοντινή αιτία. Όπως, μοναχοί, ένα δέντρο τέλειο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ο εσωτερικός φλοιός... ούτε ο σομφός... ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για τον ηθικό, τέλειο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον τέλειο στην απουσία μεταμέλειας, έχει τέλεια κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για την κοντινή αιτία

4. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Για τον ανήθικο, φίλοι, αποτυχημένο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον αποτυχημένο στην απουσία μεταμέλειας, έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Όπως, φίλοι, ένα δέντρο αποτυχημένο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ούτε ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο εσωτερικός φλοιός... ούτε ο σομφός... ούτε ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, φίλοι, για τον ανήθικο, αποτυχημένο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον αποτυχημένο στην απουσία μεταμέλειας, έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης.

«Για τον ηθικό, φίλοι, τέλειο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον τέλειο στην απουσία μεταμέλειας, έχει τέλεια κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Όπως, φίλοι, ένα δέντρο τέλειο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ο εσωτερικός φλοιός... ούτε ο σομφός... ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, φίλοι, για τον ηθικό, τέλειο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον τέλειο στην απουσία μεταμέλειας, έχει τέλεια κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης». Τέταρτο.

5. Η τρίτη ομιλία για την κοντινή αιτία

5. Εκεί ο σεβάσμιος Άναντα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Για τον ανήθικο, φίλοι, αποτυχημένο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον αποτυχημένο στην απουσία μεταμέλειας, η χαρά έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει χαρά, για τον αποτυχημένο στη χαρά, η αγαλλίαση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αγαλλίαση, για τον αποτυχημένο στην αγαλλίαση, η γαλήνη έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γαλήνη, για τον αποτυχημένο στη γαλήνη, η ευτυχία έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ευτυχία, για τον αποτυχημένο στην ευτυχία, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον αποτυχημένο στην

ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον αποτυχημένο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον αποτυχημένο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία. Όπως, φίλοι, ένα δέντρο αποτυχημένο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ούτε ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο εσωτερικός φλοιός... ούτε ο σομφός... ούτε ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, φίλοι, για τον ανήθικο, αποτυχημένο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον αποτυχημένο στην απουσία μεταμέλειας, έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης.

«Για τον ηθικό, φίλοι, τέλειο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον τέλειο στην απουσία μεταμέλειας, η χαρά έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει χαρά, για τον τέλειο στη χαρά, η αγαλλίαση έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αγαλλίαση, για τον τέλειο στην αγαλλίαση, η γαλήνη έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γαλήνη, για τον τέλειο στη γαλήνη, η ευτυχία έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ευτυχία, για τον τέλειο στην ευτυχία, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον τέλειο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον τέλειο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον τέλειο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει τέλεια κοντινή αιτία. Όπως, φίλοι, ένα δέντρο τέλειο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ο εσωτερικός φλοιός... ούτε ο σομφός... ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, φίλοι, για τον ηθικό, τέλειο στην ηθική, η απουσία μεταμέλειας έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει απουσία μεταμέλειας, για τον τέλειο στην απουσία μεταμέλειας, έχει τέλεια κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

6. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πλησίασε τον Ευλογημένο... κ.λπ... Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Θα μπορούσε άραγε, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως να έχει αντίληψη;» «Θα μπορούσε, Άναντα, ένας μοναχός να

επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως να έχει αντίληψη».

«Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός έχει αυτή την αντίληψη: «Αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξαίσιο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα». Έτσι λοιπόν, Άναντα, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως να έχει αντίληψη». Έκτο.

7. Η ομιλία στον Σαριπούττα

7. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πλησίασε τον σεβάσμιο Σαριπούττα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Σαριπούττα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα:

«Θα μπορούσε άραγε, φίλε Σαριπούττα, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης

συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Θα μπορούσε, φίλε Άναντα, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως να έχει αντίληψη».

«Πώς όμως, φίλε Σαριπούττα, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και όμως να έχει αντίληψη;» «Κάποτε, φίλε Άναντα, διέμενα ακριβώς εδώ στη Σαβάτθι, στο δάσος Άντα. Εκεί επέτυχα τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε δεν είχα αντίληψη της γης στη γη, δεν είχα αντίληψη του νερού στο νερό, δεν είχα αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, δεν είχα αντίληψη του αέρα στον αέρα, δεν είχα αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, δεν είχα αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, δεν είχα αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, δεν είχα αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, δεν είχα αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, δεν είχα αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και όμως είχα αντίληψη».

«Ποια αντίληψη όμως είχε ο σεβάσμιος Σαριπούττα εκείνη την περίοδο;» «'Η παύση του γίνεσθαι είναι το Νιμπάνα, η παύση του γίνεσθαι είναι το Νιμπάνα' - έτσι πράγματι, φίλε, μια αντίληψη εγείρεται και μια άλλη αντίληψη καταπαύει. Όπως, φίλε, σε μια φωτιά από θρύψαλα που καίγεται, μια φλόγα εγείρεται και μια άλλη φλόγα καταπαύει· ακριβώς έτσι, φίλε, 'η παύση του γίνεσθαι είναι το Νιμπάνα, η παύση του γίνεσθαι είναι το Νιμπάνα' - μια αντίληψη εγείρεται και μια άλλη αντίληψη καταπαύει. 'Η παύση του γίνεσθαι είναι το Νιμπάνα' - και όμως είχα αντίληψη, φίλε, εκείνη την περίοδο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη διαλογιστική έκσταση

8. «Ένας μοναχός, μοναχοί, έχει πίστη, αλλά δεν είναι ηθικός· έτσι αυτή ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι ατελής. Γι' αυτό αυτή η ιδιότητα πρέπει να συμπληρωθεί - 'πώς θα μπορούσα να έχω πίστη και να είμαι ηθικός;'. Όταν όμως, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη και είναι ηθικός, έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι πλήρης.

«Ένας μοναχός, μοναχοί, έχει πίστη και είναι ηθικός, αλλά δεν είναι πολυμαθής... κ.λπ... είναι πολυμαθής, αλλά δεν είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας... είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας, αλλά δεν συχνάζει στις συνελεύσεις... συχνάζει στις συνελεύσεις, αλλά δεν διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση... διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, αλλά δεν είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή... είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, αλλά δεν είναι δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα... είναι δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα, αλλά δεν αποκτά κατά βούληση, δεν αποκτά χωρίς δυσκολία, δεν αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με

τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή... αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, αλλά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, δεν έχει ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, δεν έχει επιτύχει, δεν διαμένει. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι ατελής. Γι' αυτό αυτή η ιδιότητα πρέπει να συμπληρωθεί - 'πώς θα μπορούσα να έχω πίστη και να είμαι ηθικός και πολυμαθής και διδάσκαλος της Διδασκαλίας και να συχνάζω στις συνελεύσεις και να διδάσκω τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, και ειδικός στη μοναστική διαγωγή, και δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα, και να αποκτώ κατά βούληση, να αποκτώ χωρίς δυσκολία, να αποκτώ χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, να παραμένω'.

«Όταν όμως, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη και είναι ηθικός και πολυμαθής και διδάσκαλος της Διδασκαλίας και συχνάζει στις συνελεύσεις και διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, και είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, και δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα, και αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει· έτσι αυτή ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι πλήρης. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι εμπνευστής εμπιστοσύνης από κάθε πλευρά και πλήρης σε κάθε τρόπο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την ειρηνική απολύτρωση

9. «Ένας μοναχός, μοναχοί, έχει πίστη, αλλά δεν είναι ηθικός... κ.λπ...είναι ηθικός, αλλά δεν είναι πολυμαθής... είναι πολυμαθής, αλλά δεν είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας... είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας, αλλά δεν συχνάζει στις συνελεύσεις... συχνάζει στις συνελεύσεις, αλλά δεν διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση... διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, αλλά δεν είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή... είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, αλλά δεν είναι δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα... είναι δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα, αλλά εκείνες τις ήρεμες απολυτρώσεις που υπερβαίνουν την ύλη, τις άυλες, δεν τις βιώνει με το σώμα και δεν διαμένει... εκείνες τις ήρεμες απολυτρώσεις που υπερβαίνουν την ύλη, τις άυλες, τις βιώνει με το σώμα και διαμένει, αλλά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, δεν έχει ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, δεν έχει επιτύχει, δεν διαμένει. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι ατελής. Γι' αυτό αυτή η ιδιότητα πρέπει να συμπληρωθεί - 'πώς θα μπορούσα να έχω πίστη και να είμαι ηθικός και πολυμαθής και διδάσκαλος της

Διδασκαλίας και να συχνάζω στις συνελεύσεις και να διδάσκω τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, και ειδικός στη μοναστική διαγωγή, και δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα, και εκείνες τις ήρεμες απολυτρώσεις που υπερβαίνουν την ύλη, τις άυλες, να τις βιώνω με το σώμα και να διαμένω, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, να παραμένω'.

«Όταν όμως, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη και είναι ηθικός και πολυμαθής και διδάσκαλος της Διδασκαλίας και συχνάζει στις συνελεύσεις και διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, και είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, και δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα, και εκείνες τις ήρεμες απολυτρώσεις που υπερβαίνουν την ύλη, τις άυλες, τις βιώνει με το σώμα και διαμένει, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει· έτσι αυτή ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι πλήρης. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι εμπνευστής εμπιστοσύνης από κάθε πλευρά και πλήρης σε κάθε τρόπο». Ένατη.

10. Η ομιλία για την αληθινή γνώση

10. «Ένας μοναχός, μοναχοί, έχει πίστη, αλλά δεν είναι ηθικός. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι ατελής. Γι' αυτό αυτή η ιδιότητα πρέπει να συμπληρωθεί - 'πώς θα μπορούσα να έχω πίστη και να είμαι ηθικός;' Όταν όμως, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη και είναι ηθικός, έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι πλήρης.

«Ένας μοναχός, μοναχοί, έχει πίστη και είναι ηθικός, αλλά δεν είναι πολυμαθής... είναι πολυμαθής, αλλά δεν είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας... είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας, αλλά δεν συχνάζει στις συνελεύσεις... συχνάζει στις συνελεύσεις, αλλά δεν διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση... διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, αλλά δεν είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή... είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, αλλά δεν θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Και πολλές... κ.λπ... προηγούμενες υπάρξεις θυμάται, αλλά με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, και με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, αλλά με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι ατελής. Γι' αυτό αυτή η ιδιότητα πρέπει να συμπληρωθεί - 'πώς θα μπορούσα να έχω πίστη και να είμαι ηθικός και πολυμαθής και διδάσκαλος της Διδασκαλίας και να συχνάζω στις συνελεύσεις και να διδάσκω τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, και ειδικός στη μοναστική διαγωγή, και να θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι να θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους, και με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... να κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, και με την

εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, να παραμένω'.

«Όταν όμως, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη και είναι ηθικός και πολυμαθής και διδάσκαλος της Διδασκαλίας και συχνάζει στις συνελεύσεις και διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση με αυτοπεποίθηση, και είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή, και θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους, και με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Έτσι αυτός ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι πλήρης. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι εμπνευστής εμπιστοσύνης από κάθε πλευρά και πλήρης σε κάθε τρόπο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του οφέλους, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Για ποιο σκοπό και βούληση, τρεις κοντινές αιτίες επίσης·
αυτοσυγκέντρωση και Σαριπούττα, διαλογιστική έκσταση με γαλήνη και αληθινή γνώση.

2. Το κεφάλαιο για τον προστάτη

1. Η ομιλία για το κατάλυμα

11. «Ένας μοναχός, μοναχοί, προικισμένος με πέντε παράγοντες, συχνάζοντας και συναναστρεφόμενος ένα κατάλυμα προικισμένο με πέντε παράγοντες, σε σύντομο χρονικό διάστημα, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμείνει.

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με πέντε παράγοντες; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη· πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... Ευλογημένος'· είναι με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες, προικισμένος με ομαλή πέψη, ούτε πολύ κρύα ούτε πολύ ζεστή, μέτρια, κατάλληλη για επίμονη προσπάθεια· είναι χωρίς δολιότητα και χωρίς απάτη, αποκαλύπτοντας τον εαυτό του όπως πραγματικά είναι στον Διδάσκαλο ή στους νοήμονες ή στους συντρόφους στην άγια ζωή· διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάουλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων· με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις· είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με πέντε παράγοντες.

Και πώς, μοναχοί, ένα κατάλυμα είναι προικισμένο με πέντε παράγοντες; Εδώ,

μοναχοί, ένα κατάλυμα δεν είναι πολύ μακριά ούτε πολύ κοντά, τέλειο για πήγαινε-έλα, την ημέρα χωρίς πολύ κόσμος, τη νύχτα χωρίς πολύ θόρυβο, χωρίς πολλές φωνές, με λίγη επαφή από αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά· σε αυτόν που διαμένει σε εκείνο το κατάλυμα χωρίς δυσκολία εγείρονται τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· σε εκείνο το κατάλυμα διαμένουν πρεσβύτεροι μοναχοί, πολυμαθείς, που έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων· κατά καιρούς τους πλησιάζει και ρωτά και εξετάζει - 'αυτό, σεβάσμιε κύριε, πώς είναι; ποιο είναι το νόημα αυτού;' Σε αυτόν εκείνοι οι σεβάσμιοι αποκαλύπτουν το μη αποκαλυμμένο, ξεκαθαρίζουν το μη ξεκαθαρισμένο, και σε πολλά φαινόμενα που προκαλούν αβεβαιότητα απομακρύνουν την αβεβαιότητα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα κατάλυμα είναι προικισμένο με πέντε παράγοντες. Ένας μοναχός, μοναχοί, προικισμένος με πέντε παράγοντες, συχνάζοντας και συναναστρεφόμενος ένα κατάλυμα προικισμένο με πέντε παράγοντες, σε σύντομο χρονικό διάστημα, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας συνειδητοποιήσει, έχοντας επιτύχει, να παραμείνει». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τους πέντε παράγοντες

12. «Ένας μοναχός που έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, μοναχοί, που είναι προικισμένος με πέντε παράγοντες, σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή ονομάζεται 'ολοκληρωμένος, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, ύψιστος άνθρωπος'. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η ηδονική επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, ο θυμός έχει εγκαταλειφθεί, η νωθρότητα και η υπνηλία έχουν εγκαταλειφθεί, η ανησυχία και η τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες.

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με πέντε παράγοντες; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με πέντε παράγοντες.

«Ένας μοναχός που έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, μοναχοί, που είναι προικισμένος με πέντε παράγοντες, σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή ονομάζεται 'ολοκληρωμένος, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, ύψιστος άνθρωπος'.

«Η ηδονική επιθυμία και ο θυμός, η νωθρότητα και υπνηλία του μοναχού· η ανησυχία και η σκεπτικιστική αμφιβολία, όλα αυτά δεν υπάρχουν.

«Με την ηθική του πέραν της άσκησης, με την αυτοσυγκέντρωση του πέραν της άσκησης· τέλειος στην απελευθέρωση, και τέτοιος στη γνώση.

«Αυτός πράγματι προικισμένος με πέντε παράγοντες, αποφεύγοντας πέντε παράγοντες·
σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, ονομάζεται ολοκληρωμένος.»
Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

13. «Αυτοί οι δέκα, μοναχοί, είναι νοητικοί δεσμοί. Ποιες είναι οι δέκα; Πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί, πέντε ανώτεροι νοητικοί δεσμοί. Ποιοι είναι οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί; Η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η ηδονική επιθυμία, ο θυμός - αυτοί είναι οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί.

«Ποιοι είναι οι πέντε ανώτεροι νοητικοί δεσμοί; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτοί είναι οι πέντε ανώτεροι νοητικοί δεσμοί. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δέκα νοητικοί δεσμοί». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την νοητική δυσκαμψία

14. «Οποιοδήποτε, μοναχοί, μοναχού ή μοναχής οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες δεν έχουν εγκαταλειφθεί και οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις δεν έχουν αποκοπεί, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Ποιες είναι οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες του που δεν έχουν εγκαταλειφθεί; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πρώτη νοητική δυσκαμψία του που δεν έχει εγκαταλειφθεί.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι αβέβαιος για την Κοινότητα... είναι αβέβαιος για την εξάσκηση... είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσανεστήμενος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσανεστήμενος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πέμπτη νοητική δυσκαμψία του που δεν έχει εγκαταλειφθεί. Αυτές είναι οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες του που δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

«Ποιες είναι οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις του που δεν έχουν αποκοπεί; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, δεν έχει απαλλαγεί από την αγάπη, δεν έχει απαλλαγεί από τη δίψα, δεν έχει απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία.

Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που δεν είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, που δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, που δεν έχει απαλλαγεί από την αγάπη, που δεν έχει απαλλαγεί από τη δίψα, που δεν έχει απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, που δεν έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πρώτη νοητική δέσμευσή του που δεν έχει αποκοπεί.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι χωρίς πάθος για το σώμα... κ.λπ...δεν είναι χωρίς πάθος για την ύλη... κ.λπ... αφού φάει όσο θέλει μέχρι να γεμίσει η κοιλιά του, διαμένει αφοσιωμένος στην ευχαρίστηση του τόπου ύπνου, στην ευχαρίστηση του πλαγιάσματος, στην ευχαρίστηση της υπνηλίας... ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς". Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς", η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πέμπτη νοητική δέσμευσή του που δεν έχει αποκοπεί. Αυτές είναι οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις του που δεν έχουν αποκοπεί.

«Οποιοδήποτε, μοναχοί, μοναχού ή μοναχής αυτές οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες δεν έχουν εγκαταλειφθεί και αυτές οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις δεν έχουν αποκοπεί, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Όπως, μοναχοί, κατά το σκοτεινό δεκαπενθήμερο της σελήνης όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μειώνεται σε ομορφιά, μειώνεται σε κύκλο, μειώνεται σε λάμψη, μειώνεται σε ύψος και περίμετρο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, οποιοδήποτε μοναχού ή μοναχής αυτές οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες δεν έχουν εγκαταλειφθεί και αυτές οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις δεν έχουν αποκοπεί, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Οποιοδήποτε, μοναχοί, μοναχού ή μοναχής οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες έχουν εγκαταλειφθεί και οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις έχουν πλήρως αποκοπεί, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή.

«Ποιες είναι οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες του που έχουν εγκαταλειφθεί;Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, αποφασίζει και έχει εμπιστοσύνη. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που δεν είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, αποφασίζει και έχει εμπιστοσύνη, η συνείδησή του κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πρώτη νοητική δυσκαμψία του που έχει εγκαταλειφθεί.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι αβέβαιος για τη Διδασκαλία... κ.λπ...δεν

είναι αβέβαιος για την Κοινότητα... δεν είναι αβέβαιος για την εξάσκηση... δεν είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι ευχαριστημένος, χωρίς πληγωμένη συνείδηση, χωρίς γεννημένη στείριότητα. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που δεν είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι ευχαριστημένος, χωρίς πληγωμένη συνείδηση, χωρίς γεννημένη στείριότητα, η συνείδησή του κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πέμπτη νοητική δυσκαμψία του που έχει εγκαταλειφθεί. Αυτές είναι οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες του που έχουν εγκαταλειφθεί.

«Ποιες είναι οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις του που έχουν πλήρως αποκοπεί; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, έχει απαλλαγεί από την αγάπη, έχει απαλλαγεί από τη δίψα, έχει απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, έχει απαλλαγεί από την επιθυμία. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, που έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, που έχει απαλλαγεί από την αγάπη, που έχει απαλλαγεί από τη δίψα, που έχει απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, που έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, η συνείδησή του κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πρώτη νοητική δέσμευσή του που έχει πλήρως αποκοπεί.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι χωρίς πάθος για το σώμα... κ.λπ... είναι χωρίς πάθος για την ύλη... κ.λπ... δεν διαμένει, αφού φάει όσο θέλει μέχρι να γεμίσει η κοιλιά του, αφοσιωμένος στην ευχαρίστηση του τόπου ύπνου, στην ευχαρίστηση του πλαγιάσματος, στην ευχαρίστηση της υπνηλίας, δεν ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς". Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που δεν ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών... κ.λπ... κάποιος από τους θεούς, η συνείδησή του κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, έτσι αυτή είναι η πέμπτη νοητική δέσμευσή του που έχει πλήρως αποκοπεί. Αυτές είναι οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις του που έχουν πλήρως αποκοπεί.

«Οποιοδήποτε, μοναχοί, μοναχού ή μοναχής αυτές οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες έχουν εγκαταλειφθεί, αυτές οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις έχουν πλήρως αποκοπεί, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή.

«Όπως, μοναχοί, κατά τη φωτεινή δεκαπενθήμερο της σελήνης όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, αυξάνεται σε ομορφιά, αυξάνεται σε κύκλο, αυξάνεται σε λάμψη, αυξάνεται σε ύψος και περίμετρο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, οποιοδήποτε μοναχού ή μοναχής αυτές οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες έχουν εγκαταλειφθεί, αυτές οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις έχουν πλήρως αποκοπεί, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την επιμέλεια

15. «Όσα όντα υπάρχουν, μοναχοί, είτε χωρίς πόδια είτε δίποδα είτε τετράποδα είτε πολύποδα, είτε υλικά είτε άυλα, είτε με αντίληψη είτε χωρίς αντίληψη είτε μήτε-αντιλαμβανόμενα-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενα, ο Τατχάγκατα φαίνεται ως ο κορυφαίος μεταξύ τους, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες καλές νοητικές καταστάσεις υπάρχουν, όλες αυτές έχουν ρίζα την επιμέλεια, συγκλίνουν στην επιμέλεια. Η επιμέλεια φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους.

«Όπως, μοναχοί, όσα είναι τα αποτυπώματα των χερσαίων έμβιων όντων, όλα αυτά περιλαμβάνονται στο αποτύπωμα του ελέφαντα, το αποτύπωμα του ελέφαντα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή λόγω του μεγέθους του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες καλές νοητικές καταστάσεις υπάρχουν, όλες αυτές έχουν ρίζα την επιμέλεια, συγκλίνουν στην επιμέλεια. Η επιμέλεια φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους.

«Όπως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου όποια δοκάρια στέγης υπάρχουν, όλα αυτά κατευθύνονται προς την κορυφή, κλίνουν προς την κορυφή, συγκλίνουν στην κορυφή, η κορυφή φαίνεται ως η ανώτατη μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες καλές νοητικές καταστάσεις υπάρχουν, όλες αυτές έχουν ρίζα την επιμέλεια, συγκλίνουν στην επιμέλεια. Η επιμέλεια φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους.

«Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από ρίζες υπάρχουν, το μαύρο σανταλόξυλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ...

«Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από ουσιώδη ξύλα υπάρχουν, το κόκκινο σανταλόξυλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ...

«Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από άνθη υπάρχουν, ο γιασεμής φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ...

«Όπως, μοναχοί, όποιοι μικροί βασιλιάδες υπάρχουν, όλοι αυτοί γίνονται ακόλουθοι του βασιλιά παγκόσμιου μονάρχη, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης φαίνεται ως ο ανώτατος μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ...

«Όπως, μοναχοί, όποια λάμψη των αστεριών υπάρχει, όλη αυτή δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της λάμψης της σελήνης, η λάμψη της σελήνης φαίνεται ως η ανώτατη μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ...

«Όπως ακριβώς, μοναχοί, κατά την φθινοπωρινή περίοδο, όταν ο ουρανός είναι καθарός και χωρίς σύννεφα, ο ήλιος ανερχόμενος στον ουρανό, διαλύοντας όλο το σκοτάδι που βρίσκεται στον χώρο, λάμπει και θερμαίνει και ακτινοβολεί· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ...

«Όπως, μοναχοί, όποια μεγάλα ποτάμια κι αν υπάρχουν, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, όλα αυτά κατευθύνονται προς τη θάλασσα, είναι επιρρεπή προς τη θάλασσα, κεκλιμένα προς τη θάλασσα, με κλίση προς τη θάλασσα, ο μεγάλος ωκεανός φαίνεται ως ο ανώτατος μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες καλές νοητικές καταστάσεις υπάρχουν, όλες αυτές έχουν ρίζα την επιμέλεια, συγκλίνουν στην επιμέλεια. Η επιμέλεια φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τους άξιους δωρεών

16. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα δέκα άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποια είναι τα δέκα; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο Ατομικά Φωτισμένος, ο απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές, ο απελευθερωμένος μέσω της σοφίας, ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, η αλλαγή καταγωγής - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα άτομα άξια προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον προστάτη

17. «Διαμένετε με καταφύγιο, μοναχοί, μη χωρίς καταφύγιο. Με δυστυχία, μοναχοί, διαμένει αυτός που είναι χωρίς καταφύγιο. Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα δέκα φαινόμενα που δημιουργούν καταφύγιο. Ποια είναι τα δέκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... κ.λπ... την παραίνεση, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά εκείνα τα καθήκοντα για τους συντρόφους στην άγια ζωή... κ.λπ... ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας, αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Διαμένετε με καταφύγιο, μοναχοί, μη χωρίς καταφύγιο. Με δυστυχία, μοναχοί, διαμένει αυτός που είναι χωρίς καταφύγιο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα φαινόμενα που δημιουργούν καταφύγιο». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον προστάτη

18. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Διαμένετε με καταφύγιο, μοναχοί, μη χωρίς καταφύγιο. Με δυστυχία, μοναχοί, διαμένει αυτός που είναι χωρίς καταφύγιο. Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα δέκα φαινόμενα που δημιουργούν καταφύγιο. Ποια είναι τα δέκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. "Αυτός ο μοναχός πράγματι είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την

αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς", οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. "Αυτός ο μοναχός πράγματι είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη", οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. "Αυτός ο μοναχός πράγματι έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς", οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. "Αυτός ο μοναχός πράγματι είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση", οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. 'Σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, πράγματι αυτός ο μοναχός είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει', οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι

πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή. 'Πράγματι αυτός ο μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή', οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. 'Πράγματι αυτός ο μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις', οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. 'Πράγματι αυτός ο μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς', οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. 'Πράγματι αυτός ο μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό', οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβυτέρων, τη συμπόνια των μεσαίων, τη συμπόνια των νέων, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. 'Πράγματι αυτός ο μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας', οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν, οι μεσαίοι μοναχοί επίσης... οι νέοι μοναχοί επίσης θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Σε αυτόν που έχει τη συμπόνια των πρεσβύτερων... κ.λπ... όχι παρακμή. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Διαμένετε με καταφύγιο, μοναχοί, μη χωρίς καταφύγιο. Με δυστυχία, μοναχοί, διαμένει αυτός που είναι χωρίς καταφύγιο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα φαινόμενα που δημιουργούν καταφύγιο». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου. Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την κατοικία των ευγενών

19. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι δέκα ευγενείς κατοικίες, στις οποίες οι ευγενείς κατοίκησαν ή κατοικούν ή θα κατοικήσουν. Ποια είναι τα δέκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, είναι προικισμένος με έξι παράγοντες, έχει μία προστασία, έχει τέσσερα στηρίγματα, έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχει αθόλωτους λογισμούς, έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα, έχει καλά απελευθερωμένο νου, έχει καλά απελευθερωμένη σοφία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δέκα ευγενείς κατοικίες, στις οποίες οι ευγενείς κατοίκησαν ή κατοικούν ή θα κατοικήσουν.» Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την κατοικία των ευγενών

20. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κούρου· Καμμασαντάμμα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Κούρου. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς... κ.λπ...

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι δέκα ευγενείς κατοικίες, στις οποίες οι ευγενείς κατοίκησαν ή κατοικούν ή θα κατοικήσουν. Ποια είναι τα δέκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, είναι προικισμένος με έξι παράγοντες, έχει μία προστασία, έχει τέσσερα στηρίγματα, έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχει αθόλωτους λογισμούς, έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα, έχει καλά απελευθερωμένο νου, έχει καλά απελευθερωμένη σοφία.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η ηδονική επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, ο θυμός έχει εγκαταλειφθεί, η νωθρότητα και η υπνηλία έχουν εγκαταλειφθεί, η ανησυχία και η τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με έξι παράγοντες; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό

αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με έξι παράγοντες.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει μία προστασία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με νου που έχει τη μνήμη ως προστασία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει μία προστασία.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει τέσσερα στηρίγματα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας εξετάσει, χρησιμοποιεί κάτι· έχοντας εξετάσει, αποδέχεται κάτι· έχοντας εξετάσει, αποφεύγει κάτι· έχοντας εξετάσει, απομακρύνει κάτι. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει τέσσερα στηρίγματα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό όσες είναι εκείνες οι πολλές μεμονωμένες αλήθειες των πολλών ασκητών και βραχμάνων, δηλαδή - ή «ο κόσμος είναι αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι πεπερασμένος», ή «ο κόσμος είναι άπειρος», ή «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα», ή «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», ή «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο», όλες αυτές έχουν απορριφθεί, έχουν πλήρως απορριφθεί, έχουν παρατηθεί, έχουν εμεσθεί, έχουν απελευθερωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν αποκηρυχθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η ηδονική αναζήτηση έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση ύπαρξης έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση της άγιας ζωής έχει καταπραυνθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει αθόλωτους λογισμούς; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η ηδονική σκέψη έχει εγκαταλειφθεί, η σκέψη του θυμού έχει εγκαταλειφθεί, η σκέψη της βίας έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει αθόλωτους λογισμούς.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλά απελευθερωμένο νου; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό ο νους είναι απελευθερωμένος από τη λαγνεία, ο νους είναι απελευθερωμένος από το μίσος, ο νους είναι απελευθερωμένος από την αυταπάτη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλά απελευθερωμένο νου.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι καλά απελευθερωμένος στη σοφία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί: «η λαγνεία μου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξάφaniση, έχει τη φύση της

μη-έγερσης στο μέλλον», το μίσος μου έχει εγκαταλειφθεί... κ.λπ... κατανοεί: «η αυταπάτη μου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι καλά απελευθερωμένος στη σοφία.

«Όποιοι, μοναχοί, ευγενείς στο παρελθόν κατοίκησαν σε ευγενείς κατοικίες, όλοι αυτοί κατοίκησαν σε αυτές τις δέκα ευγενείς κατοικίες· όποιοι, μοναχοί, ευγενείς στο μέλλον θα κατοικήσουν σε ευγενείς κατοικίες, όλοι αυτοί θα κατοικήσουν σε αυτές τις δέκα ευγενείς κατοικίες· όποιοι, μοναχοί, ευγενείς τώρα κατοικούν σε ευγενείς κατοικίες, όλοι αυτοί κατοικούν σε αυτές τις δέκα ευγενείς κατοικίες. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δέκα ευγενείς κατοικίες, στις οποίες οι ευγενείς κατοίκησαν ή κατοικούν ή θα κατοικήσουν.» Δέκατη.

Το κεφάλαιο του προστάτη, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κατάλυμα και πέντε παράγοντες, νοητικοί δεσμοί και στειρότητα·
επιμέλεια, άξιος προσφοράς, δύο προστάτες, δύο ευγενείς κατοικίες.

3. Το μεγάλο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για το βρυχηθμό του λιονταριού

21. «Το λιοντάρι, μοναχοί, ο βασιλιάς των ζώων, την απογευματινή περίοδο της ημέρας βγαίνει από τον τόπο διαμονής του. Αφού βγει από τον τόπο διαμονής του, τεντώνεται. Αφού τεντωθεί, κοιτάζει τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις. Αφού κοιτάξει τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, βρυχάται τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού. Αφού βρυχηθεί τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού, φεύγει για τον τόπο συλλογής τροφής. Για ποιο λόγο; 'Μη προκαλέσω καταστροφή σε μικρά έμβια όντα που βρίσκονται σε ανώμαλα μέρη'!

«Λιοντάρι» λοιπόν, μοναχοί, αυτή είναι ονομασία του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου. Ό,τι λοιπόν, μοναχοί, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση, αυτό είναι το βρύχημα του λιονταριού του.

«Αυτές οι δέκα, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό. Ποιες είναι οι δέκα; Εδώ, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία, αυτό επίσης,

μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι την πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι την πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τον κόσμο με τα πολλά στοιχεία, τα διάφορα στοιχεία. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τον κόσμο με τα πολλά στοιχεία, τα διάφορα στοιχεία, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα... κ.λπ... θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τις διάφορες διαθέσεις των όντων. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τις διάφορες διαθέσεις των όντων, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα... κ.λπ... θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι την ανώτερη και κατώτερη κατάσταση των ικανοτήτων άλλων όντων, άλλων ατόμων. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι την ανώτερη και κατώτερη κατάσταση των ικανοτήτων άλλων όντων, άλλων ατόμων, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα... κ.λπ... θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις. Εφόσον... κ.λπ... κατανοεί, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα... κ.λπ... θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος· 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο

Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Εφόσον, μοναχοί, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει, αυτό επίσης, μοναχοί, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δέκα δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό».

2. Η ομιλία για τον όρο της υπεροχής

22. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όσον αφορά εκείνα τα φαινόμενα, Άναντα, που οδηγούν στην πραγμάτωση με άμεση γνώση εκείνων των διαφόρων όρων των εννοιών, εγώ, Άναντα, ισχυρίζομαι με

αυτοπεποίθηση σε αυτά. 'Να διδάξω τη Διδασκαλία σε εκείνους τους διάφορους έτσι ώστε όποιος ασκεί με όποιον τρόπο να γνωρίσει το υπαρκτό ως «υπάρχει», να γνωρίσει το ανύπαρκτο ως «δεν υπάρχει», να γνωρίσει το κατώτερο ως «κατώτερο», να γνωρίσει το ανώτερο ως «ανώτερο», να γνωρίσει το υπερβατικό ως «υπερβατικό», να γνωρίσει το ανυπέρβλητο ως «ανυπέρβλητο»· και με όποιον τρόπο αυτό πρέπει να γνωστεί ή να ιδωθεί ή να πραγματοποιηθεί, έτσι θα το γνωρίσει ή θα το δει ή θα το πραγματοποιήσει' - αυτό είναι δυνατόν. Αυτό είναι το ανυπέρβλητο, Άναντα, μεταξύ των γνώσεων, δηλαδή η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι σε κάθε περίπτωση. Γι' αυτό εγώ, Άναντα, λέω ότι δεν υπάρχει άλλη γνώση πιο ανώτερη ή πιο εξαίσια από αυτή τη γνώση.

«Αυτές οι δέκα, Άναντα, είναι οι δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό. Ποιες είναι οι δέκα; Εδώ, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον. Εφόσον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον, αυτό επίσης, Άναντα, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι την πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τον κόσμο με τα πολλά στοιχεία, τα διάφορα στοιχεία. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τις διάφορες διαθέσεις των όντων. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι την ανώτερη και κατώτερη κατάσταση των ικανοτήτων άλλων όντων, άλλων ατόμων. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα κατανοεί όπως πραγματικά είναι τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Εφόσον, Άναντα... κ.λπ... αυτό επίσης, Άναντα... κ.λπ...

«Επιπλέον, Άναντα, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Εφόσον, Άναντα, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, την απελευθέρωση του νου χωρίς νοητικές διαφθορές... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτό επίσης, Άναντα, είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, βασιζόμενος στην οποία ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό.

Αυτές λοιπόν, Άναντα, είναι οι δέκα δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το σώμα

23. «Υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με το σώμα, όχι με την ομιλία. Υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με την ομιλία, όχι με το σώμα. Υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, αλλά πρέπει να εγκαταλειφθούν έχοντας ιδωθεί με τη σοφία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με το σώμα, όχι με την ομιλία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει κάτι φαύλο σε κάποιο συγκεκριμένο θέμα με το σώμα. Οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή, αφού εξετάσουν, του λένε έτσι - 'Ο σεβάσμιος λοιπόν έχει διαπράξει κάτι φαύλο σε κάποιο συγκεκριμένο θέμα με το σώμα. Καλώς, ας εγκαταλείψει ο σεβάσμιος την κακή σωματική συμπεριφορά και ας αναπτύξει την καλή σωματική συμπεριφορά'. Αυτός, όταν του μιλούν οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή αφού εξετάσουν, εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή σωματική συμπεριφορά. Αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με το σώμα, όχι με την ομιλία.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με την ομιλία, όχι με το σώμα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει κάτι φαύλο σε κάποιο συγκεκριμένο θέμα με την ομιλία. Οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή, αφού εξετάσουν, του λένε έτσι - 'Ο σεβάσμιος λοιπόν έχει διαπράξει κάτι φαύλο σε κάποιο συγκεκριμένο θέμα με την ομιλία. Καλώς, ας εγκαταλείψει ο σεβάσμιος την κακή λεκτική συμπεριφορά και ας αναπτύξει την καλή λεκτική συμπεριφορά'. Αυτός, όταν του μιλούν οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή αφού εξετάσουν, εγκαταλείποντας την κακή λεκτική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή λεκτική συμπεριφορά. Αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με την ομιλία, όχι με το σώμα.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, αλλά πρέπει να εγκαταλειφθούν έχοντας ιδωθεί με τη σοφία; Η απληστία, μοναχοί, δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, αλλά πρέπει να εγκαταλειφθεί έχοντας ιδωθεί με τη σοφία. Το μίσος, μοναχοί... κ.λπ... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... Η τσιγκουνιά, μοναχοί, δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, αλλά πρέπει να εγκαταλειφθεί έχοντας ιδωθεί με τη σοφία.

«Η κακόβουλη ζήλια, μοναχοί, δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, αλλά πρέπει να εγκαταλειφθεί έχοντας ιδωθεί με τη σοφία. Και ποια, μοναχοί, είναι η κακόβουλη ζήλια; Εδώ, μοναχοί, ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη ευημερεί με πλούτη ή με σιτηρά ή με ασήμι ή με χρυσό. Εκεί σε κάποιον δούλο ή υπηρέτη έρχεται αυτή η σκέψη - 'Αχ, μακάρι αυτός ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη να μην ευημερούσε με πλούτη ή με σιτηρά ή με ασήμι ή με χρυσό'. Ή πάλι κάποιος ασκητής ή βραχμάνος είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Εκεί σε κάποιον ασκητή ή βραχμάνο έρχεται αυτή η σκέψη - 'Αχ, μακάρι αυτός ο σεβάσμιος να μην ήταν αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, κακόβουλη ζήλια.

«Η κακόβουλη επιθυμία, μοναχοί, δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, πρέπει να εγκαταλειφθεί έχοντας ιδωθεί με τη σοφία. Και ποια, μοναχοί, είναι η κακόβουλη επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, κάποιος που είναι άπιστος επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως πιστό'· που είναι ανήθικος επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως ηθικό'· που είναι ολιγομαθής επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως πολυμαθή'· που απολαμβάνει την κοινωνική συναναστροφή επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως απομονωμένο'· που είναι σκληρός επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα'· που είναι επιλήσμων επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως μνήμονα'· που είναι μη αυτοσυγκεντρωμένος επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως αυτοσυγκεντρωμένο'· που στερείται σοφίας επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως σοφό'· που δεν έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές επιθυμεί 'ας με γνωρίζουν ως αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, κακόβουλη επιθυμία. Αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν ούτε με το σώμα ούτε με την ομιλία, πρέπει να εγκαταλειφθούν έχοντας ιδωθεί με τη σοφία.

«Αν, μοναχοί, η απληστία υπερβαίνοντας κινεί αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας τον κινεί. Αυτό πρέπει να αναγνωρίζεται έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί η απληστία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η απληστία υπερβαίνοντας κινεί αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί το μίσος να μην υπάρχει... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας κινεί αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Αν, μοναχοί, η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη

ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία δεν τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'Αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει απληστία, διότι πράγματι η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... κακόβουλη επιθυμία δεν υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Μαχάτσούντα

24. Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχάτσούντα διέμενε στους Τσέτι, στη Σαχατζάτια. Εκεί ο σεβάσμιος Μαχάτσούντα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Φίλοι μοναχοί». «Φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Μαχάτσούντα. Ο σεβάσμιος Μαχάτσούντα είπε αυτό -

«Ένας μοναχός, φίλοι, που διατυπώνει ισχυρισμό γνώσης λέγοντας - 'γνωρίζω αυτή τη Διδασκαλία, βλέπω αυτή τη Διδασκαλία'. Αν, φίλοι, η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί η απληστία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί το μίσος να μην υπάρχει... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Ένας μοναχός, φίλοι, που διατυπώνει ισχυρισμό ανάπτυξης λέγοντας - 'έχω αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία'. Αν, φίλοι, η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί η απληστία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί το μίσος να μην υπάρχει... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Ένας μοναχός, φίλε, που διακηρύττει τον ισχυρισμό της γνώσης και τον ισχυρισμό της ανάπτυξης - 'γνωρίζω αυτή τη Διδασκαλία, βλέπω αυτή τη Διδασκαλία, έχω αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία'. Αν, φίλοι, η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί η απληστία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι

ώστε σε αυτόν που κατανοεί το μίσος να μην υπάρχει... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Όπως, φίλε, ένας άνθρωπος που είναι φτωχός θα διακήρυττε τον ισχυρισμό του πλούσιου, που είναι χωρίς χρήματα θα διακήρυττε τον ισχυρισμό του έχοντος χρήματα, που είναι χωρίς περιουσία θα διακήρυττε τον ισχυρισμό του έχοντος περιουσία. Αυτός, όταν προκύψει κάποια οικονομική ανάγκη, δεν θα μπορούσε να προσφέρει χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσό. Θα τον γνώριζαν έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος που είναι φτωχός διακηρύττει τον ισχυρισμό του πλούσιου, αυτός ο σεβάσμιος που είναι χωρίς χρήματα διακηρύττει τον ισχυρισμό του έχοντος χρήματα, αυτός ο σεβάσμιος που είναι χωρίς περιουσία διακηρύττει τον ισχυρισμό του έχοντος περιουσία. Για ποιο λόγο; Διότι πράγματι αυτός ο σεβάσμιος, όταν προκύψει κάποια οικονομική ανάγκη, δεν μπορεί να προσφέρει χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσό'.

«Ακριβώς έτσι, φίλε, ένας μοναχός που διακηρύττει τον ισχυρισμό της γνώσης και τον ισχυρισμό της ανάπτυξης - 'γνωρίζω αυτή τη Διδασκαλία, βλέπω αυτή τη Διδασκαλία, έχω αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία'. Αν, φίλε, η απληστία υπερβαίνοντας παραμένει σε αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί η απληστία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η απληστία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος δεν κατανοεί έτσι ώστε σε αυτόν που κατανοεί το μίσος να μην υπάρχει... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία να μην υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία υπερβαίνοντας κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Ένας μοναχός, φίλοι, που διατυπώνει ισχυρισμό γνώσης λέγοντας - 'γνωρίζω αυτή τη Διδασκαλία, βλέπω αυτή τη Διδασκαλία'. Αν, φίλε, η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία δεν τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιο τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει απληστία, διότι πράγματι η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιο τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... κακόβουλη επιθυμία δεν υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Ένας μοναχός, φίλοι, που διατυπώνει ισχυρισμό ανάπτυξης λέγοντας - 'έχω αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία'. Αν, φίλε, η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία δεν τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιο τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει απληστία, διότι πράγματι η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο·

αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... κακόβουλη επιθυμία δεν υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Ένας μοναχός, φίλε, που διακηρύττει τον ισχυρισμό της γνώσης και τον ισχυρισμό της ανάπτυξης - 'γνωρίζω αυτή τη Διδασκαλία, βλέπω αυτή τη Διδασκαλία, έχω αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία'. Αν, φίλε, η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία δεν τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει απληστία, διότι πράγματι η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... κακόβουλη επιθυμία δεν υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'.

«Όπως, φίλε, ένας άνθρωπος που είναι πλούσιος θα διακήρυττε τον ισχυρισμό του πλούτου, που έχει χρήματα θα διακήρυττε τον ισχυρισμό ότι έχει χρήματα, που έχει περιουσία θα διακήρυττε τον ισχυρισμό ότι έχει περιουσία. Αυτός, όταν προκύψει κάποια ανάγκη για χρήματα, θα μπορούσε να προσφέρει χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσό. Θα τον γνώριζαν έτσι - 'Αυτός ο σεβάσμιος που είναι πλούσιος διακηρύττει τον ισχυρισμό του πλούτου, αυτός ο σεβάσμιος που έχει χρήματα διακηρύττει τον ισχυρισμό ότι έχει χρήματα, αυτός ο σεβάσμιος που έχει περιουσία διακηρύττει τον ισχυρισμό ότι έχει περιουσία. Για ποιο λόγο; Διότι πράγματι αυτός ο σεβάσμιος, όταν προκύψει κάποια ανάγκη για χρήματα, μπορεί να προσφέρει χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσό'.

Ακριβώς έτσι, φίλε, ένας μοναχός που διακηρύττει τον ισχυρισμό της γνώσης και τον ισχυρισμό της διαλογιστικής ανάπτυξης - 'γνωρίζω αυτή τη Διδασκαλία, βλέπω αυτή τη Διδασκαλία, έχω αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία'. Αν, φίλε, η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον μοναχό, το μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... η κακόβουλη επιθυμία δεν τον κυριεύει, αυτός πρέπει να γίνει κατανοητός έτσι - 'αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει απληστία, διότι πράγματι η απληστία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο· αυτός ο σεβάσμιος κατανοεί με τέτοιον τρόπο ώστε σε αυτόν που κατανοεί δεν υπάρχει μίσος... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η τσιγκουνιά... η κακόβουλη ζήλια... κακόβουλη επιθυμία δεν υπάρχει, διότι πράγματι η κακόβουλη επιθυμία δεν κυριεύει αυτόν τον σεβάσμιο'». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο

25. «Αυτά τα δέκα, μοναχοί, είναι επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων. Ποιες είναι οι δέκα; Κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο· κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος... κ.λπ... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς... κάποιος

αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα... κάποιος αντιλαμβάνεται το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων». Πέμπτο.

6. Η ομιλία στην Κάλι

26. Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα διέμενε στη χώρα των Αβάντι, στην Κουαραγκάρα, στο βουνό Παβάττα. Τότε η λαϊκή ακόλουθος Κάλι από την Κουαραγκάρα πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η λαϊκή ακόλουθος Κάλι από την Κουαραγκάρα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα: «Αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο στις ερωτήσεις των θυγατέρων του Μάρα -

‘Την επίτευξη του σκοπού, την ειρήνη της καρδιάς,
νικώντας τον στρατό του αγαπητού και ευχάριστου·
εγώ μόνος διαλογιζόμενος βίωσα την ευτυχία,
για αυτό δεν κάνω φιλία με τους ανθρώπους·
φιλία δεν επιτυγχάνεται με κανέναν για μένα’.

Πώς, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να κατανοηθεί αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο;»

«Κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι, αδελφή, που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κασίνα της γης, διακήρυξαν ότι αυτό είναι ο σκοπός. Όσο μακριά φτάνει η υπεροχή της διαλογιστικής επίτευξης της κασίνα της γης, αδελφή, αυτό ο Ευλογημένος το γνώρισε άμεσα. Έχοντας το γνωρίσει άμεσα, ο Ευλογημένος είδε την απόλαυση, είδε τον κίνδυνο, είδε τη διαφυγή, είδε τη γνώση και ενόραση της οδού και της μη-οδού. Εξαιτίας της ενόρασης της απόλαυσης, εξαιτίας της ενόρασης του κινδύνου, εξαιτίας της ενόρασης της διαφυγής, εξαιτίας της γνώσης και ενόρασης της οδού και της μη-οδού, η επίτευξη του σκοπού, η ειρήνη της καρδιάς είναι γνωστή σε αυτόν.

«Κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι, αδελφή, που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κασίνα του ύδατος... κ.λπ... κάποιοι που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κασίνα της φωτιάς, αδελφή... κάποιοι που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κασίνα του αέρα, αδελφή... κάποιοι που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της μπλε κασίνα, αδελφή... κάποιοι που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κίτρινης κασίνα, αδελφή... κάποιοι που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της λευκής κασίνα, αδελφή... κάποιοι που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κασίνα του χώρου, αδελφή... κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι, αδελφή, που θεωρούν ως υπέρτατη τη διαλογιστική επίτευξη της κασίνα

της συνείδησης, διακήρυξαν ότι αυτό είναι ο σκοπός. Όσο μακριά φτάνει η υπεροχή της διαλογιστικής επίτευξης της κασίνα της συνείδησης, αδελφή, αυτό ο Ευλογημένος το γνώρισε άμεσα. Έχοντας το γνωρίσει άμεσα, ο Ευλογημένος είδε την απόλαυση, είδε τον κίνδυνο, είδε τη διαφυγή, είδε τη γνώση και ενόραση της οδού και της μη-οδού. Εξαιτίας της ενόρασης της απόλαυσης, εξαιτίας της ενόρασης του κινδύνου, εξαιτίας της ενόρασης της διαφυγής, εξαιτίας της γνώσης και ενόρασης της οδού και της μη-οδού, η επίτευξη του σκοπού, η ειρήνη της καρδιάς είναι γνωστή σε αυτόν. Έτσι λοιπόν, αδελφή, αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο στις ερωτήσεις των θυγατέρων του Μάρα -

‘Την επίτευξη του σκοπού, την ειρήνη της καρδιάς,
νικώντας τον στρατό του αγαπητού και ευχάριστου·
εγώ μόνος διαλογιζόμενος βίωσα την ευτυχία,
για αυτό δεν κάνω φιλία με τους ανθρώπους·
φιλία δεν επιτυγχάνεται με κανέναν για μένα’.

«Αυτού λοιπόν, αδελφή, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, έτσι αναλυτικά πρέπει να κατανοηθεί το νόημα». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τη μεγάλη ερώτηση

27. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε αρκετοί μοναχοί, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν τα κύπελλα και τους χιτώνες τους, μπήκαν στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσουμε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή· ας πάμε λοιπόν στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών».

Τότε εκείνοι οι μοναχοί πήγαν στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους μοναχούς που κάθονταν στο πλάι, εκείνοι οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές είπαν:

«Ο ασκητής Γκόταμα, φίλοι, διδάσκει έτσι τη Διδασκαλία στους μαθητές του: ‘Ελάτε, μοναχοί, γνωρίστε άμεσα κάθε φαινόμενο, έχοντας γνωρίσει άμεσα κάθε φαινόμενο διαμένετε’· κι εμείς, φίλοι, διδάσκουμε έτσι τη Διδασκαλία στους μαθητές μας: ‘Ελάτε, φίλοι, γνωρίστε άμεσα κάθε φαινόμενο, έχοντας γνωρίσει άμεσα κάθε φαινόμενο διαμένετε’. Εδώ λοιπόν, φίλοι, ποια είναι η διάκριση, ποια η ανομοιότητα, ποια η διαφορά μεταξύ του ασκητή Γκόταμα και εμάς, δηλαδή ως προς τη διδαχή της Διδασκαλίας ή ως προς την παραίνεση;»

Τότε εκείνοι οι μοναχοί ούτε δέχτηκαν με χαρά ούτε απέρριψαν τα λόγια εκείνων των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών. Χωρίς να τα δεχτούν με χαρά, χωρίς να τα απορρίψουν, σηκώθηκαν από τη θέση τους και έφυγαν - «Θα κατανοήσουμε το νόημα αυτών που ειπώθηκαν κοντά στον Ευλογημένο».

Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού περπάτησαν στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, αφού ντυθήκαμε το πρωί και πήραμε τα κύπελλα και τους χιτώνες μας, μπήκαμε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσω στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή· ας πάμε λοιπόν στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών'. Τότε εμείς, σεβάσμιε κύριε, πήγαμε στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών· αφού πλησιάσαμε, χαιρετήσαμε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές. Αφού ολοκληρώσαμε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, καθίσαμε στο πλάι. Σε εμάς που καθόμασταν στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές είπαν:

'Ο ασκητής Γκόταμα, φίλοι, διδάσκει έτσι τη Διδασκαλία στους μαθητές του: ελάτε, μοναχοί, γνωρίστε άμεσα κάθε φαινόμενο, έχοντας γνωρίσει άμεσα κάθε φαινόμενο διαμένετε· κι εμείς, φίλοι, διδάσκουμε έτσι τη Διδασκαλία στους μαθητές μας: ελάτε, φίλοι, γνωρίστε άμεσα κάθε φαινόμενο, έχοντας γνωρίσει άμεσα κάθε φαινόμενο διαμένετε. Εδώ λοιπόν, φίλοι, ποια είναι η διάκριση, ποια η ανομοιότητα, ποια η διαφορά μεταξύ του ασκητή Γκόταμα και εμάς, δηλαδή ως προς τη διδαχή της Διδασκαλίας ή ως προς την παραίνεση;'

«Τότε εμείς, σεβάσμιε κύριε, ούτε δεχτήκαμε με χαρά ούτε απορρίψαμε τα λόγια εκείνων των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών. Χωρίς να τα δεχτούμε με χαρά, χωρίς να τα απορρίψουμε, σηκωθήκαμε από τη θέση μας και φύγαμε - "Θα κατανοήσουμε το νόημα αυτών που ειπώθηκαν κοντά στον Ευλογημένο"».

Σε αυτούς που λένε έτσι, μοναχοί, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές πρέπει να λεχθεί έτσι - "Μία, φίλοι, ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση· δύο ερωτήσεις, δύο συνόψεις, δύο απαντήσεις· τρεις ερωτήσεις, τρεις συνόψεις, τρεις απαντήσεις· τέσσερις ερωτήσεις, τέσσερις συνόψεις, τέσσερις απαντήσεις· πέντε ερωτήσεις, πέντε συνόψεις, πέντε απαντήσεις· έξι ερωτήσεις, έξι συνόψεις, έξι απαντήσεις· επτά ερωτήσεις, επτά συνόψεις, επτά απαντήσεις· οκτώ ερωτήσεις, οκτώ συνόψεις, οκτώ απαντήσεις· εννέα ερωτήσεις, εννέα συνόψεις, εννέα απαντήσεις· δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις". Όταν ρωτηθούν έτσι, μοναχοί, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές δεν θα μπορέσουν να απαντήσουν, και επιπλέον θα περιέλθουν σε δυσφορία. Για ποιο λόγο; Επειδή, μοναχοί, είναι εκτός του πεδίου τους. Δεν βλέπω, μοναχοί, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, που θα μπορούσε να ικανοποιήσει τον νου με την απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις, εκτός από τον Τατχάγκατα ή έναν μαθητή του Τατχάγκατα, ή αφού ακούσει από εδώ.

"Μία ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση", έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε ένα φαινόμενο, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποιο ένα φαινόμενο; "Όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή" -σε αυτό λοιπόν το ένα φαινόμενο, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. "Μία ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση", έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

"Δύο ερωτήσεις, δύο συνόψεις, δύο απαντήσεις", έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε δύο φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποιες δύο; Στη νοητικότητα και στην ύλη - σε αυτά λοιπόν τα δύο φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. "Δύο ερωτήσεις, δύο συνόψεις, δύο απαντήσεις", έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

"Τρεις ερωτήσεις, τρεις συνόψεις, τρεις απαντήσεις", έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε τρία φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποιες τρεις; Στα τρία αισθήματα - σε αυτά λοιπόν τα τρία φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. "Τρεις ερωτήσεις, τρεις συνόψεις, τρεις απαντήσεις", έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Τέσσερις ερωτήσεις, τέσσερις συνόψεις, τέσσερις απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε τέσσερα, μοναχοί, φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποιες τέσσερις; Στις τέσσερις τροφές - σε αυτά λοιπόν, μοναχοί, τα τέσσερα φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Τέσσερις ερωτήσεις, τέσσερις συνόψεις, τέσσερις απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Πέντε ερωτήσεις, πέντε συνόψεις, πέντε απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε πέντε, μοναχοί, φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια πέντε; Στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - σε αυτά λοιπόν, μοναχοί, τα πέντε φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Πέντε ερωτήσεις, πέντε συνόψεις, πέντε απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Έξι ερωτήσεις, έξι συνόψεις, έξι απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε.
Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε έξι, μοναχοί, φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια έξι; Στις έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις - σε αυτά λοιπόν, μοναχοί, τα έξι φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Έξι ερωτήσεις, έξι συνόψεις, έξι απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Επτά ερωτήσεις, επτά συνόψεις, επτά απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε.
Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε επτά, μοναχοί, φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια επτά; Στους επτά σταθμούς συνείδησης - σε αυτά λοιπόν, μοναχοί, τα επτά φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Επτά ερωτήσεις, επτά συνόψεις, επτά απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Οκτώ ερωτήσεις, οκτώ συνόψεις, οκτώ απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε.
Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε οκτώ, μοναχοί, φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια οκτώ; Στις οκτώ κοσμικές αντιξοότητες - σε αυτά λοιπόν, μοναχοί, τα οκτώ φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος... κ.λπ... γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Οκτώ ερωτήσεις, οκτώ συνόψεις, οκτώ απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Εννέα ερωτήσεις, εννέα συνόψεις, εννέα απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε.
Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε εννέα φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποια εννέα; Στις εννέα κατοικίες των όντων - σε αυτά λοιπόν τα εννέα φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. «Εννέα ερωτήσεις, εννέα συνόψεις, εννέα απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε.
Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε δέκα φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται

αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποια δέκα; Στις δέκα φαύλες πορείες πράξεων - σε αυτά λοιπόν τα δέκα φαινόμενα, μοναχοί, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. «Δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τη μεγάλη ερώτηση

28. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κατζάνγκαλα, στο Άλσος των Μπαμπού. Τότε πολλοί λαϊκοί ακόλουθοι από την Κατζάνγκαλα πήγαν εκεί όπου ήταν η μοναχή Κατζανγκαλικά· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στη μοναχή Κατζανγκαλικά και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι από την Κατζάνγκαλα είπαν στη μοναχή Κατζανγκαλικά:

«Αυτό ειπώθηκε, κυρία, από τον Ευλογημένο στις μεγάλες ερωτήσεις - "Μία ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση· δύο ερωτήσεις, δύο συνόψεις, δύο απαντήσεις· τρεις ερωτήσεις, τρεις συνόψεις, τρεις απαντήσεις· τέσσερις ερωτήσεις, τέσσερις συνόψεις, τέσσερις απαντήσεις· πέντε ερωτήσεις, πέντε συνόψεις, πέντε απαντήσεις· έξι ερωτήσεις, έξι συνόψεις, έξι απαντήσεις· επτά ερωτήσεις, επτά συνόψεις, επτά απαντήσεις· οκτώ ερωτήσεις, οκτώ συνόψεις, οκτώ απαντήσεις· εννέα ερωτήσεις, εννέα συνόψεις, εννέα απαντήσεις· δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις". Πώς, κυρία, πρέπει να κατανοηθεί αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο;»

«Αυτό, φίλοι, δεν το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, δεν το έλαβα μπροστά του, ούτε το άκουσα μπροστά σε μοναχούς που εμπνέουν σεβασμό, ούτε το έλαβα μπροστά τους· αλλά, όπως μου φαίνεται εδώ, ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, κυρία», απάντησαν οι λαϊκοί ακόλουθοι από την Κατζάνγκαλα στη μοναχή Κατζανγκαλικά. Η μοναχή Κατζανγκαλικά είπε:

«"Μία ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση", έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε ένα φαινόμενο, φίλοι, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποιο ένα φαινόμενο; Όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή -σε αυτό λοιπόν, φίλοι, το ένα φαινόμενο ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. "Μία ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση", έτσι αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«"Δύο ερωτήσεις, δύο συνόψεις, δύο απαντήσεις", έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε δύο φαινόμενα, φίλοι, ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποιες δύο; Στη νοητικότητα και στην ύλη... κ.λπ... Σε ποια τρία; Στα τρία αισθήματα -

σε αυτά λοιπόν, φίλοι, τα τρία φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. "Τρεις ερωτήσεις, τρεις συνόψεις, τρεις απαντήσεις", έτσι αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«"Τέσσερις ερωτήσεις, τέσσερις συνόψεις, τέσσερις απαντήσεις", έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε τέσσερα φαινόμενα, φίλοι, ένας μοναχός με ορθά καλά αναπτυγμένη συνείδηση, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. Σε ποιες τέσσερις; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - σε αυτά λοιπόν, φίλοι, τα τέσσερα φαινόμενα ένας μοναχός με ορθά καλά αναπτυγμένη συνείδηση, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως ορθά το νόημα, γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο στην παρούσα ζωή. "Τέσσερις ερωτήσεις, τέσσερις συνόψεις, τέσσερις απαντήσεις", έτσι αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Πέντε ερωτήσεις, πέντε συνόψεις, πέντε απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε πέντε, φίλοι, φαινόμενα ένας μοναχός με ορθά καλά αναπτυγμένη συνείδηση, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια πέντε; Στις πέντε ικανότητες... κ.λπ... Σε ποια έξι; Στα έξι στοιχεία που συνεπάγονται απομάκρυνση... κ.λπ... Σε ποια επτά; Στους επτά παράγοντες της φώτισης... κ.λπ... Σε ποια οκτώ; Στην ευγενή οκταπλή οδό - σε αυτά λοιπόν, φίλοι, τα οκτώ φαινόμενα ένας μοναχός με ορθά καλά αναπτυγμένη συνείδηση, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Οκτώ ερωτήσεις, οκτώ συνόψεις, οκτώ απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Εννέα ερωτήσεις, εννέα συνόψεις, εννέα απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε εννέα, φίλοι, φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια εννέα; Στις εννέα κατοικίες των όντων - σε αυτά λοιπόν, φίλοι, τα εννέα φαινόμενα ένας μοναχός ορθά αποστασιοποιούμενος, ορθά απαλλασσόμενος από πάθος, ορθά απελευθερούμενος, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Εννέα ερωτήσεις, εννέα συνόψεις, εννέα απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε δέκα, φίλοι, φαινόμενα ένας μοναχός με ορθά καλά αναπτυγμένη συνείδηση, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. Σε ποια δέκα; Στις δέκα καλές πορείες πράξεων - σε αυτά λοιπόν, φίλοι, τα δέκα φαινόμενα ένας μοναχός με ορθά καλά αναπτυγμένη

συνείδηση, ορθά βλέποντας το όριο, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως τον ορθό σκοπό, στην παρούσα ζωή γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο. «Δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις», έτσι αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Έτσι λοιπόν, φίλοι, αυτό που ειπώθηκε από τον Ευλογημένο συνοπτικά στις μεγάλες ερωτήσεις - "μία ερώτηση, μία σύνοψη, μία απάντηση... κ.λπ... δέκα ερωτήσεις, δέκα συνόψεις, δέκα απαντήσεις", αυτού λοιπόν, φίλοι, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, έτσι αναλυτικά κατανοώ το νόημα. Αν όμως επιθυμείτε, φίλοι, αφού πλησιάσετε αυτόν τον ίδιο τον Ευλογημένο, θα μπορούσατε να τον ρωτήσετε για αυτό το θέμα. Όπως σας απαντήσει ο Ευλογημένος, έτσι να το θυμάστε». «Ναι, κυρία», οι λαϊκοί ακόλουθοι της Κατζάνγκαλα, αφού δέχτηκαν με χαρά τη ρήση της μοναχής της Κατζάνγκαλα και εξέφρασαν ευχαριστίες, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στη μοναχή της Κατζάνγκαλα, την περιήλθαν κρατώντας την στα δεξιά τους και πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι της Κατζάνγκαλα ανέφεραν στον Ευλογημένο όλη τη συνομιλία που είχαν με τη μοναχή της Κατζάνγκαλα.

«Καλώς, καλώς, οικοδεσπότες! Σοφή, οικοδεσπότες, είναι η μοναχή Καγιανγκαλικά. Μεγάλης σοφίας, οικοδεσπότες, είναι η μοναχή Καγιανγκαλικά. Ακόμα κι αν εμένα, οικοδεσπότες, αφού πλησιάζατε, με ρωτούσατε για αυτό το θέμα, κι εγώ θα το απαντούσα έτσι ακριβώς όπως το απάντησε η μοναχή Καγιανγκαλικά. Αυτό ακριβώς είναι το νόημά του. Και έτσι θα πρέπει να το θυμάστε». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την Κόσαλα

29. «Σε όλη την έκταση, μοναχοί, των Κάσι και της Κοσάλα, σε όλη την έκταση του βασιλείου του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα, ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα φαίνεται εκεί ως ο κορυφαίος. Ακόμα και για τον βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα, μοναχοί, υπάρχει μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Όσο μακριά, μοναχοί, ο ήλιος και η σελήνη περιφέρονται, λάμποντας προς τις κατευθύνσεις, τόσο χλιαπλός είναι ο κόσμος. Σε εκείνον τον χλιαπλό κόσμο υπάρχουν χίλιες σελήνες, χίλιοι ήλιοι, χίλια βουνά Σινέρου βασιλιάδες των βουνών, χίλιες Τζαμπουντίπα, χίλιες Απαραγκογιάννα, χίλιες Ουτταρακούρου, χίλιες Πουμπαβιντέχα, τέσσερις χιλιάδες μεγάλοι ωκεανοί, τέσσερις χιλιάδες μεγάλοι βασιλιάδες, χίλιοι κόσμοι των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, χίλιοι κόσμοι των θεών Ταβατίμσα, χίλιοι κόσμοι των θεών Γιάμα, χίλιοι κόσμοι των θεών Τουσίτα, χίλιοι κόσμοι των δημιουργοχαρών θεών, χίλιοι κόσμοι των θεών που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, χίλιοι κόσμοι του Βράχμα. Σε όλη την έκταση, μοναχοί, του χλιοπλάσιου κοσμικού συστήματος, ο Μέγας Βράχμα φαίνεται εκεί ως ο κορυφαίος. Ακόμα και για τον Μέγα Βράχμα, μοναχοί, υπάρχει μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Έρχεται ο καιρός, μοναχοί, που αυτός ο κόσμος συστέλλεται. Όταν ο κόσμος

συστέλλεται, μοναχοί, τα όντα ως επί το πλείστον αναγεννιούνται στον κόσμο των ακτινοβόλων όντων. Εκεί είναι όντα νοητικής φύσης, τρέφονται με αγαλλίαση, είναι αυτοφώτιστα, ταξιδεύουν στον αέρα, παραμένουν σε λαμπρότητα και υπάρχουν για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Όταν ο κόσμος συστέλλεται, μοναχοί, οι ακτινοβόλοι θεοί φαίνονται ως οι κορυφαίοι. Ακόμα και για τους ακτινοβόλους θεούς, μοναχοί, υπάρχει μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Αυτά τα δέκα, μοναχοί, είναι επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων. Ποιες είναι οι δέκα; Κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο· κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος... κ.λπ... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα... κάποιος αντιλαμβάνεται το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων.

«Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δέκα επιπέδων κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων, δηλαδή κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο. Υπάρχουν, μοναχοί, όντα με τέτοια αντίληψη. Ακόμη και για τα όντα με τέτοια αντίληψη, μοναχοί, υπάρχει μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Αυτές οι οκτώ, μοναχοί, είναι οι βάσεις της υπέρβασης. Ποιες οκτώ; Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες· 'Υπερβαίνοντάς τις, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η πρώτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες· 'Υπερβαίνοντάς τις, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η δεύτερη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες· 'Υπερβαίνοντάς τις, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η τρίτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες· 'Υπερβαίνοντάς τις, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η τέταρτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος του λιναριού είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη· ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη· 'Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η πέμπτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος κανικάρα είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη· ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη· 'Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η έκτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος μπαντχουτζίβακα είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη· ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη· 'Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η έβδομη βάση της υπέρβασης.

Εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Όπως ακριβώς το αστέρι της αυγής είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη· ακριβώς έτσι, εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη· 'Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η όγδοη βάση της υπέρβασης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι οκτώ βάσεις της υπέρβασης.

«Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των οκτώ βάσεων της υπέρβασης, δηλαδή εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη· 'Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω' - έχει αυτή την αντίληψη. Υπάρχουν, μοναχοί, όντα με τέτοια αντίληψη. Ακόμη και για τα όντα με τέτοια αντίληψη, μοναχοί, υπάρχει μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις πρακτικές. Ποιοι τέσσερις; Δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, δύσκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση, εύκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πρακτικές.

«Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων πρακτικών, δηλαδή η εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση. Υπάρχουν λοιπόν, μοναχοί, όντα που ασκούν έτσι. Και για τα όντα που ασκούν έτσι, μοναχοί, υπάρχει πράγματι μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις αντιλήψεις. Ποιοι τέσσερις; Κάποιος αντιλαμβάνεται το περιορισμένο, κάποιος αντιλαμβάνεται το εξυψωμένο, κάποιος αντιλαμβάνεται το απεριόριστο, κάποιος αντιλαμβάνεται το επίπεδο της μηδαμινότητας σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε» - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις αντιλήψεις.

«Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων αντιλήψεων, δηλαδή κάποιος αντιλαμβάνεται το επίπεδο της μηδαμινότητας σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε». Υπάρχουν, μοναχοί, όντα με τέτοια αντίληψη. Ακόμη και για τα όντα με τέτοια αντίληψη, μοναχοί, υπάρχει μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ των εξωτερικών λανθασμένων απόψεων, δηλαδή: 'αν δεν υπήρχα, δεν θα υπήρχε για μένα· δεν θα υπάρξω, δεν θα υπάρξει για μένα'. Για αυτόν που έχει τέτοια άποψη, μοναχοί, αυτό αναμένεται -'αυτή η μη-αποστροφή στο γίνεσθαι που υπάρχει σε αυτόν, αυτή δεν θα υπάρχει· αυτή η αποστροφή στην παύση του γίνεσθαι που υπάρχει σε αυτόν, αυτή δεν θα υπάρχει'. Υπάρχουν όμως, μοναχοί, όντα με τέτοια άποψη. Και για τα όντα με τέτοια άποψη, μοναχοί, υπάρχει πράγματι μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που διδάσκουν τον υπέρτατο εξαγνισμό. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών που διδάσκουν τον υπέρτατο εξαγνισμό, δηλαδή έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένει. Αυτοί διδάσκουν τη Διδασκαλία για την άμεση γνώση αυτού, για την πραγμάτωση αυτού. Υπάρχουν όμως, μοναχοί, όντα που λένε έτσι. Και για τα όντα που λένε έτσι, μοναχοί, υπάρχει πράγματι μεταβολή, υπάρχει αλλοίωση. Βλέποντας έτσι, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται ακόμα και από αυτό. Αποστασιοποιούμενος από αυτό, απαλλάσσεται από το πάθος για το κορυφαίο, πόσο μάλλον για το κατώτερο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που διδάσκουν το υπέρτατο Νιμπάνα στην παρούσα ζωή. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών που διδάσκουν το υπέρτατο Νιμπάνα στην παρούσα ζωή, δηλαδή έχοντας κατανοήσει

όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, η απολύτρωση μέσω της μη προσκόλλησης. Ενώ εγώ λέω έτσι, μοναχοί, ενώ εγώ διδάσκω έτσι, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι με συκοφαντούν με ανυπόστατα, κούφια, ψευδή, αναληθή πράγματα - 'ο ασκητής Γκόταμα δεν διδάσκει την πλήρη κατανόηση των ηδονών, δεν διδάσκει την πλήρη κατανόηση της ύλης, δεν διδάσκει την πλήρη κατανόηση των αισθημάτων'. Εγώ όμως, μοναχοί, διδάσκω την πλήρη κατανόηση των ηδονών, διδάσκω την πλήρη κατανόηση της ύλης, διδάσκω την πλήρη κατανόηση των αισθημάτων, διδάσκω το τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση στην παρούσα ζωή, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την Κόσαλα

30. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα είχε επιστρέψει από το πεδίο μάχης, νικητής της μάχης, έχοντας επιτύχει τον σκοπό του. Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα κατευθύνθηκε προς το μοναστήρι. Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και μπήκε στο μοναστήρι με τα πόδια. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί περπατούσαν στο ύπαιθρο. Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού τους πλησίασε, είπε στους μοναχούς: «Πού, σεβάσμιε κύριε, διαμένει τώρα ο Ευλογημένος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος; Επιθυμούμε, σεβάσμιε κύριε, να δούμε αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο». «Αυτή η κατοικία, μεγάλη βασιλιά, έχει κλειστή πόρτα. Πλησίασέ την αθόρυβα, χωρίς βιασύνη μπες στη βεράντα, βήξε και χτύπα τον σύρτη· ο Ευλογημένος θα σου ανοίξει την πόρτα».

Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα πλησίασε αθόρυβα εκείνη την κατοικία με την κλειστή πόρτα, χωρίς βιασύνη μπήκε στη βεράντα, έβηξε και χτύπησε τον σύρτη. Ο Ευλογημένος άνοιξε την πόρτα. Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα, αφού μπήκε στην κατοικία, έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, φιλούσε τα πόδια του Ευλογημένου με το στόμα του, τα έτριβε με τα χέρια του και ανακοίνωνε το όνομά του: «Εγώ είμαι ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, Πασενάντι της Κοσάλα· εγώ είμαι ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, Πασενάντι της Κοσάλα».

«Βλέποντας ποιον λόγο, μεγάλη βασιλιά, δείχνεις τέτοια ύψιστη ευλάβεια σε αυτό το σώμα, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά;» «Βλέποντας ευγνωμοσύνη και ευχαριστία, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά».

«Διότι ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, έχει εδραιώσει πολύ κόσμο στην ευγενή πραγματική μέθοδο, δηλαδή στον καλό χαρακτήρα, στην καλή νοητική κατάσταση. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, έχει εδραιώσει πολύ κόσμο στην ευγενή πραγματική μέθοδο, δηλαδή στον καλό χαρακτήρα, στην καλή νοητική κατάσταση, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά».

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ηθικός, με ηθική ωριμότητα, με ευγενή ηθική, με καλή ηθική, προικισμένος με καλή ηθική. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ηθικός, με ηθική ωριμότητα, με ευγενή ηθική, με καλή ηθική, προικισμένος με καλή ηθική, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για πολύ καιρό είναι δασόβιος, συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για πολύ καιρό είναι δασόβιος, συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας, άξιος δώρων, άξιος χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας, άξιος δώρων, άξιος χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, αυτή η συζήτηση που οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών μολύνσεων, κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες, συζήτηση για την ικανοποίηση, συζήτηση για την αποστασιοποίηση, συζήτηση για την απομόνωση από την κοινωνία, συζήτηση για τη διέγερση της ενεργητικότητας, συζήτηση για την ηθική, συζήτηση για την αυτοσυγκέντρωση, συζήτηση για τη σοφία, συζήτηση για την απελευθέρωση, συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, τέτοια συζήτηση αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, αυτή η συζήτηση που οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών μολύνσεων, κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες... κ.λπ... συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, τέτοια συζήτηση αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Επειδή, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, την απελευθέρωση του νου χωρίς νοητικές διαφθορές... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει, βλέποντας και αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, δείχνω τέτοια ύψιστη ευλάβεια στον Ευλογημένο, επιδεικνύοντας φιλική προσφορά.

«Λοιπόν, τώρα, σεβάσμιε κύριε, εμείς φεύγουμε. Έχουμε πολλές υποχρεώσεις, πολλά πρέπει να κάνουμε». «Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε βασιλιά». Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Δέκατη.

Το μεγάλο κεφάλαιο, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Λέων, ανώτερη διαμονή, με το σώμα, με τον Τσουνδα και με το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο·
η Κάλι και δύο μεγάλες ερωτήσεις, με τους Κοσάλα τα άλλα δύο.

4. Το κεφάλαιο για τον Ουπάλι

1. Η ομιλία στον Ουπάλι

31. Τότε ο σεβάσμιος Ουπάλι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ουπάλι είπε στον Ευλογημένο: «Πόσους λόγους λαμβάνοντας υπόψη, σεβάσμιε κύριε, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλθηκε ο κύριος μοναστικός κώδικας;»

«Δέκα λόγους λαμβάνοντας υπόψη, Ουπάλι, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλθηκε ο κύριος μοναστικός κώδικας. Ποια είναι τα δέκα; Για την ευταξία της Κοινότητας, για την άνεση της Κοινότητας, για την αναίρεση των ατόμων με κακή συμπεριφορά, για την άνετη διαμονή των ευπρεπών μοναχών, για την αυτοσυγκράτηση από τις νοητικές διαφθορές σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών που αφορούν τη μελλοντική ζωή, για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση, για τη διάρκεια της Άριστης Διδασκαλίας, για την υποστήριξη της μοναστικής διαγωγής - αυτούς λοιπόν, Ουπάλι, τους δέκα λόγους λαμβάνοντας υπόψη, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλθηκε ο κύριος μοναστικός κώδικας». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αναστολή του κύριου μοναστικού κώδικα

32. «Πόσες, σεβάσμιε κύριε, είναι οι αναστολές του κύριου μοναστικού κώδικα;» «Δέκα, Ουπάλι, είναι οι αναστολές του κύριου μοναστικού κώδικα. Ποια είναι τα δέκα; Ένας απελαμένος κάθετα σε εκείνη τη συνέλευση, η συζήτηση περί απελαμένου είναι ημιτελής, ένας μη πλήρως χειροτονημένος κάθετα σε εκείνη τη συνέλευση, η συζήτηση περί μη πλήρως χειροτονημένου είναι ημιτελής, ένας που απέρριψε την εξάσκηση κάθετα σε εκείνη τη συνέλευση, η συζήτηση περί αυτού που απέρριψε την εξάσκηση είναι ημιτελής, ένας ευνούχος κάθετα σε εκείνη τη συνέλευση, η συζήτηση περί ευνούχου είναι ημιτελής, ένας πλανευτής γυναικών μοναχών κάθετα σε εκείνη τη συνέλευση, η συζήτηση περί πλανευτή γυναικών μοναχών είναι ημιτελής - αυτές λοιπόν, Ουπάλι, είναι οι δέκα αναστολές του κύριου μοναστικού κώδικα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το δημοψήφισμα

33. «Με πόσες άραγε, σεβάσμιε κύριε, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να εγκρίνεται μέσω δημοψηφίσματος;» «Με δέκα, Ουπάλι, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να εγκρίνεται μέσω δημοψηφίσματος. Ποιες δέκα; Εδώ, Ουπάλι, ένας μοναχός είναι ηθικός· διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· είναι σταθερός στη μοναστική διαγωγή, αμετακίνητος· είναι ικανός να πείσει, να περιγράψει, να κάνει να εξετάσουν, να κάνει να δουν, να κατευνάσει και τα δύο αντίπαλα μέρη· είναι επιδέξιος στην έγερση και τον κατευνασμό νομικών υποθέσεων - γνωρίζει τη νομική υπόθεση· γνωρίζει την προέλευση της νομικής υπόθεσης· γνωρίζει την παύση της νομικής υπόθεσης· γνωρίζει την πρακτική που οδηγεί στην παύση της νομικής υπόθεσης. Με αυτές τις δέκα ιδιότητες, Ουπάλι, προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να εγκρίνεται μέσω δημοψηφίσματος». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την πλήρη χειροτονία

34. «Με πόσες άραγε, σεβάσμιε κύριε, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία;» «Με δέκα, Ουπάλι, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία. Ποιες δέκα; Εδώ, Ουπάλι, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· και ο κύριος μοναστικός κώδικας του είναι καλά μελετημένος αναλυτικά, καλά διαιρεμένος, καλά εφαρμοσμένος, καλά αναλυμένος κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται· είναι ικανός να απομακρύνει τη δυσαρέσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται· είναι ικανός να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία· είναι ικανός να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη ηθική διαγωγή· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη συνείδηση· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη σοφία. Από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις δέκα ιδιότητες, Ουπάλι, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την καθοδήγηση

35. «Με πόσες άραγε, σεβάσμιε κύριε, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να δοθεί καθοδήγηση;» «Με δέκα, Ουπάλι, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός

πρέπει να δοθεί καθοδήγηση. Ποιες δέκα; Εδώ, Ουπάλι, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· και ο κύριος μοναστικός κώδικας του είναι καλά μελετημένος αναλυτικά, καλά διαιρεμένος, καλά εφαρμοσμένος, καλά αναλυμένος κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται· είναι ικανός να απομακρύνει τη δυσaréσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται· είναι ικανός να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία· είναι ικανός να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη ηθική διαγωγή... κ.λπ... στην ανώτερη συνείδηση... στην ανώτερη σοφία. Από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις δέκα ιδιότητες, Ουπάλι, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον δόκιμο

36. «Με πόσες άραγε, σεβάσμιε κύριε, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο;» «Με δέκα, Ουπάλι, ιδιότητες προικισμένος ένας μοναχός πρέπει να αναλαμβάνει δόκιμο. Ποιες δέκα; Εδώ, Ουπάλι, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· και ο κύριος μοναστικός κώδικας του είναι καλά μελετημένος αναλυτικά, καλά διαιρεμένος, καλά εφαρμοσμένος, καλά αναλυμένος κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή ή να προκαλεί να συμπαραστέκεται· είναι ικανός να απομακρύνει τη δυσaréσκεια ή να προκαλεί να απομακρύνεται· είναι ικανός να διαλύει την εγερθείσα τύψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία· είναι ικανός να απαλλάσσει από την εγερθείσα λανθασμένη άποψη σύμφωνα με τη Διδασκαλία· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη ηθική διαγωγή· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη συνείδηση· είναι ικανός να παρακινεί στην ανώτερη σοφία. Από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις δέκα ιδιότητες, Ουπάλι, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος». Έκτο.

7. Η ομιλία για το σχίσμα στην Κοινότητα

37. «'Σχίσμα στην Κοινότητα, σχίσμα στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα έχει διασπαστεί;» «Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα. Αυτοί με αυτά τα δέκα θέματα αποσπούν, αποχωρίζουν, κάνουν ξεχωριστές πράξεις, απαγγέλλουν ξεχωριστά τον κύριο μοναστικό κώδικα. Σε αυτό το βαθμό, Ουπάλι, η Κοινότητα έχει διασπαστεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την ομοφωνία στην Κοινότητα

38. «'Ομοφωνία στην Κοινότητα, ομοφωνία στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα είναι ενωμένη;» «Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα. Αυτοί με αυτά τα δέκα θέματα δεν αποσπούν, δεν αποχωρίζουν, δεν κάνουν ξεχωριστές πράξεις, δεν απαγγέλλουν ξεχωριστά τον κύριο μοναστικό κώδικα. Σε αυτό το βαθμό, Ουπάλι, η Κοινότητα είναι ενωμένη». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον Άναντα

39. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «'Σχίσμα στην Κοινότητα, σχίσμα στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα έχει διασπαστεί;» «Εδώ, Άναντα, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή... κ.λπ... το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα. Αυτοί με αυτά τα δέκα θέματα αποσπούν, αποχωρίζουν, κάνουν ξεχωριστές πράξεις, απαγγέλλουν ξεχωριστά τον κύριο μοναστικό κώδικα. Σε αυτό το βαθμό, Άναντα, η Κοινότητα έχει διασπαστεί».

«Αφού διασπάσει όμως, σεβάσμιε κύριε, την ενωμένη Κοινότητα, τι παράγει αυτός;» «Αμάρτημα που διαρκεί έναν κοσμικό κύκλο, Άναντα, παράγει». «Και τι είναι, σεβάσμιε κύριε, αμάρτημα που διαρκεί έναν κοσμικό κύκλο;» «Για έναν κοσμικό κύκλο, Άναντα, καίγεται στην κόλαση -

Προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην κόλαση, παραμένοντας για έναν κοσμικό κύκλο, ο σχισματικός·
χαίρεται με τη διχόνοια, εδραιωμένος στο μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, εκπίπτει από την ελευθερία από τις δεσμεύσεις·
αφού διασπάσει την ενωμένη Κοινότητα, για έναν κοσμικό κύκλο καίγεται στην κόλαση». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τον Άναντα

40. «'Ομοφωνία στην Κοινότητα, ομοφωνία στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα είναι ενωμένη;» «Εδώ, Άναντα, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο,

μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα. Αυτοί με αυτά τα δέκα θέματα δεν αποσπούν, δεν αποχωρίζουν, δεν κάνουν ξεχωριστές πράξεις, δεν απαγγέλλουν ξεχωριστά τον κύριο μοναστικό κώδικα. Σε αυτό το βαθμό, Άναντα, η Κοινότητα είναι ενωμένη».

«Αφού ενώσει όμως, σεβάσμιε κύριε, τη διασπασμένη Κοινότητα, τι παράγει αυτός;» «Υπέροχη αξιέπαινη πράξη παράγει, Άναντα». «Και τι είναι, σεβάσμιε κύριε, υπέροχη αξιέπαινη πράξη;» «Για έναν κοσμικό κύκλο, Άναντα, χαίρεται στον ευδαιμονικό κόσμο -

«Ευτυχία είναι η ομόνοια της Κοινότητας, και η υποστήριξη αυτών που είναι σε ομόνοια·
χαίρεται με την ομόνοια, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, δεν εκπίπτει από την ελευθερία από τις δεσμεύσεις·
αφού ενώσει την Κοινότητα, για έναν κοσμικό κύκλο χαίρεται στον ευδαιμονικό κόσμο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Ουπάλι, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ουπάλι, τοποθέτηση, απαλλαγή, πλήρη χειροτονία, καθοδήγηση·
δόκιμος και δύο διασπάσεις, με τον Άναντα τα άλλα δύο.

5. Το κεφάλαιο για την ύβρη

1. Η ομιλία για την αντιδικία

41. Τότε ο σεβάσμιος Ουπάλι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ουπάλι είπε στον Ευλογημένο: «Ποια είναι, σεβάσμιε κύριε, η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία εγείρονται στην Κοινότητα φιλονικίες, διαμάχες, διαφωνίες και αντιδικίες, και οι μοναχοί δεν διαμένουν άνετα;» «Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα. Αυτή λοιπόν, Ουπάλι, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία εγείρονται στην Κοινότητα φιλονικίες, διαμάχες, διαφωνίες και αντιδικίες, και οι μοναχοί δεν διαμένουν άνετα». Πρώτο.

2. Η πρώτη ομιλία για τις αιτίες της αντιδικίας

42. «Πόσες, σεβάσμιε κύριε, είναι οι αιτίες αντιδικίας;» «Δέκα, Ουπάλι, είναι οι αιτίες αντιδικίας. Ποιες είναι οι δέκα; Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα. Αυτές λοιπόν, Ουπάλι, είναι οι δέκα αιτίες αντιδικίας». Δεύτερο.

3. Η δεύτερη ομιλία για τις αιτίες της αντιδικίας

43. «Πόσες, σεβάσμιε κύριε, είναι οι αιτίες αντιδικίας;» «Δέκα, Ουπάλι, είναι οι αιτίες αντιδικίας. Ποιες είναι οι δέκα; Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη παράπτωμα ως παράπτωμα, το παράπτωμα ως μη παράπτωμα, το ελαφρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα, το βαρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα, το χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα, το μη χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα, το διορθώσιμο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα, το αδιόρθωτο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα, το επανορθώσιμο παράπτωμα ως ανεπανόρθωτο παράπτωμα, το ανεπανόρθωτο παράπτωμα ως επανορθώσιμο παράπτωμα. Αυτές λοιπόν, Ουπάλι, είναι οι δέκα αιτίες αντιδικίας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την Κουσινάρα

44. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κουσινάρα, στο δασώδες άλσος Μπαλιχάρανα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Ένας μοναχός κατήγορος, μοναχοί, που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον, αφού ανασκοπήσει εσωτερικά πέντε παράγοντες και αφού εδραιώσει εσωτερικά πέντε παράγοντες, πρέπει να κατηγορήσει τον άλλον. Ποιοι είναι οι πέντε παράγοντες που πρέπει να ανασκοπηθούν εσωτερικά; Ένας μοναχός κατήγορος, μοναχοί, που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον, πρέπει να ανασκοπήσει έτσι: "Μήπως άραγε έχω αγνή σωματική συμπεριφορά, είμαι προικισμένος με αγνή σωματική συμπεριφορά χωρίς ρωγμές και χωρίς ψεγάδια; Υπάρχει άραγε σε μένα αυτός ο παράγοντας ή όχι;" Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν έχει αγνή σωματική συμπεριφορά, δεν είναι προικισμένος με αγνή σωματική συμπεριφορά χωρίς ρωγμές και χωρίς ψεγάδια, υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν: "Έλα λοιπόν, ας εξασκηθεί πρώτα ο σεβάσμιος στα σωματικά", έτσι υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός κατήγορος που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον πρέπει να ανασκοπήσει έτσι: "Μήπως άραγε έχω αγνή λεκτική συμπεριφορά, είμαι προικισμένος με αγνή λεκτική συμπεριφορά χωρίς ρωγμές και χωρίς ψεγάδια; Υπάρχει άραγε σε μένα αυτός ο παράγοντας ή όχι;" Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν

έχει αγνή λεκτική συμπεριφορά, δεν είναι προικισμένος με αγνή λεκτική συμπεριφορά χωρίς ρωγμές και χωρίς ψεγάδια, υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν: "Έλα λοιπόν, ας εξασκηθεί πρώτα ο σεβάσμιος στα λεκτικά", έτσι υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός κατήγορος που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον πρέπει να ανασκοπήσει έτσι: "Μήπως άραγε ο νους μου της φιλικότητας είναι εδραιωμένος προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, χωρίς μνησικακία; Υπάρχει άραγε σε μένα αυτός ο παράγοντας ή όχι;" Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό ο νους της φιλικότητας δεν είναι εδραιωμένος προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, χωρίς μνησικακία, υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν: "Έλα λοιπόν, ας εδραιώσει πρώτα ο σεβάσμιος τον νου της φιλικότητας προς τους συντρόφους στην άγια ζωή", έτσι υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός κατήγορος που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον πρέπει να ανασκοπήσει έτσι: "Μήπως άραγε είμαι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχω ακούσει πολλές, τις διατηρώ, τις έχω εξασκήσει λεκτικά, τις έχω εξετάσει με τον νου, τις έχω διεισδύσει καλά με την άποψη; Υπάρχει άραγε σε μένα αυτός ο παράγοντας ή όχι;" Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες δεν έχει ακούσει πολλές, δεν τις διατηρεί, δεν τις έχει εξασκήσει λεκτικά, δεν τις έχει εξετάσει με τον νου, δεν τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη, υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν: "Έλα λοιπόν, ας εκμάθει πρώτα ο σεβάσμιος τα κείμενα", έτσι υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός κατήγορος που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον πρέπει να ανασκοπήσει έτσι: "Μήπως άραγε και τα δύο Πάττιμοκχα μου είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό; Υπάρχει άραγε σε μένα αυτός ο παράγοντας ή όχι;" Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό και τα δύο Πάττιμοκχα δεν είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, "αυτό λοιπόν, σεβάσμιε, πού ειπώθηκε από τον Ευλογημένο;", έτσι ερωτηθείς δεν θα μπορέσει να απαντήσει. Υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν: "Έλα λοιπόν, ας εξασκηθεί πρώτα ο σεβάσμιος στη μοναστική διαγωγή", έτσι υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν. Αυτοί είναι οι πέντε παράγοντες που πρέπει να ανασκοπηθούν εσωτερικά.

«Ποιοι είναι οι πέντε παράγοντες που πρέπει να εδραιωθούν εσωτερικά; 'Θα μιλήσω την κατάλληλη ώρα, όχι την ακατάλληλη· θα μιλήσω με αλήθεια, όχι με ψέμα· θα μιλήσω με λειότητα, όχι με σκληρότητα· θα μιλήσω με ωφέλεια, όχι με βλάβη· θα μιλήσω με νου φιλικότητας, όχι με εσωτερικό μίσος' - αυτοί είναι οι πέντε παράγοντες που πρέπει να εδραιωθούν εσωτερικά. Ένας μοναχός κατήγορος, μοναχοί, που επιθυμεί να κατηγορήσει άλλον, αφού ανασκοπήσει εσωτερικά αυτούς τους πέντε παράγοντες και αφού εδραιώσει εσωτερικά αυτούς τους πέντε παράγοντες, πρέπει να κατηγορήσει τον άλλον». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα

45. «Αυτοί είναι οι δέκα κίνδυνοι της εισόδου στα βασιλικά διαμερίσματα, μοναχοί. Ποια είναι τα δέκα; Εδώ, μοναχοί, ο βασιλιάς κάθεται μαζί με την κύρια βασίλισσα. Εκεί εισέρχεται ένας μοναχός. Είτε η κύρια βασίλισσα βλέποντας τον μοναχό εκδηλώνει ένα χαμόγελο, είτε ο μοναχός βλέποντας την κύρια βασίλισσα εκδηλώνει ένα χαμόγελο. Εκεί στον βασιλιά έρχεται αυτή η σκέψη - 'Σίγουρα αυτοί είτε το έκαναν είτε θα το κάνουν!' Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος κίνδυνος της εισόδου στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο βασιλιάς με πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα, αφού πήγε σε κάποια γυναίκα, δεν θυμάται - 'αυτή συλλαμβάνει έμβρυο από αυτόν'. Εκεί στον βασιλιά έρχεται αυτή η σκέψη - 'Κανένας άλλος δεν εισέρχεται εδώ, εκτός από τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος κίνδυνος της εισόδου στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, στο εσωτερικό παλάτι του βασιλιά χάνεται κάποιο κόσμημα. Εκεί στον βασιλιά έρχεται αυτή η σκέψη - 'Κανένας άλλος δεν εισέρχεται εδώ, εκτός από τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος κίνδυνος της εισόδου στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, στο εσωτερικό παλάτι του βασιλιά τα εσωτερικά μυστικά σχέδια διαρρέουν προς τα έξω. Εκεί στον βασιλιά έρχεται αυτή η σκέψη - 'Κανένας άλλος δεν εισέρχεται εδώ, εκτός από τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος κίνδυνος της εισόδου στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, στο εσωτερικό παλάτι του βασιλιά είτε ο πατέρας επιθυμεί να σκοτώσει τον γιο είτε ο γιος επιθυμεί να σκοτώσει τον πατέρα. Σε αυτούς έρχεται αυτή η σκέψη - 'Κανένας άλλος δεν εισέρχεται εδώ, εκτός από τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πέμπτος κίνδυνος της εισόδου στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο βασιλιάς τοποθετεί κάποιον χαμηλής θέσης σε υψηλή θέση. Σε όσους αυτό είναι δυσάρεστο, σε αυτούς έρχεται η σκέψη - "Ο βασιλιάς είναι σε συντροφιά με τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή". Αυτός, μοναχοί, είναι ο έκτος κίνδυνος στην είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο βασιλιάς τοποθετεί κάποιον υψηλής θέσης σε χαμηλή θέση. Σε όσους αυτό είναι δυσάρεστο, σε αυτούς έρχεται η σκέψη - "Ο βασιλιάς είναι σε συντροφιά με τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή". Αυτός, μοναχοί, είναι ο έβδομος κίνδυνος στην είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο βασιλιάς στέλνει τον στρατό σε ακατάλληλη ώρα. Σε όσους αυτό είναι δυσάρεστο, σε αυτούς έρχεται η σκέψη - "Ο βασιλιάς είναι σε συντροφιά με τον αναχωρητή. Θα μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή". Αυτός, μοναχοί, είναι ο όγδοος κίνδυνος στην είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο βασιλιάς αφού στείλει τον στρατό σε κατάλληλη ώρα, τον κάνει να επιστρέψει από τη μέση του δρόμου. Σε όσους αυτό είναι δυσάρεστο, σε αυτούς έρχεται η σκέψη - "Ο βασιλιάς είναι σε συντροφιά με τον αναχωρητή. Θα

μπορούσε άραγε να είναι έργο του αναχωρητή'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο ένατος κίνδυνος στην είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα.

«Επιπλέον, μοναχοί, το εσωτερικό παλάτι του βασιλιά είναι γεμάτο ελέφαντες, γεμάτο άλογα, γεμάτο άρματα, με γοητευτικές μορφές, ήχους, οσμές, γεύσεις και απτά αντικείμενα, τα οποία δεν είναι κατάλληλα για έναν αναχωρητή. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δέκατος κίνδυνος στην είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δέκα κίνδυνοι στην είσοδο στα βασιλικά διαμερίσματα». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Σάκκα

46. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε πολλοί Σάκκα λαϊκοί ακόλουθοι, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους Σάκκα λαϊκούς ακολούθους που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό - «Τηρείτε άραγε εσείς, Σάκκα, την τήρηση των κανόνων προικισμένη με οκτώ ιδιότητες;» «Μερικές φορές εμείς, σεβάσμιε κύριε, τηρούμε την τήρηση των κανόνων προικισμένη με οκτώ ιδιότητες, μερικές φορές δεν την τηρούμε». «Είναι απώλεια για εσάς, Σάκκα, είναι κακή τύχη για εσάς, που εσείς σε μια ζωή γεμάτη φόβο λύπης, σε μια ζωή γεμάτη φόβο θανάτου, μερικές φορές τηρείτε την τήρηση των κανόνων προικισμένη με οκτώ ιδιότητες, μερικές φορές δεν την τηρείτε.

«Τι νομίζετε, Σάκκα, εδώ ένας άνθρωπος με οποιοδήποτε επάγγελμα, χωρίς να διαπράξει κάτι φαύλο, θα κέρδιζε μισό νόμισμα την ημέρα. Είναι άξιος να ειπωθεί "επιδέξιος άνθρωπος προικισμένος με εργατικότητα";» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζετε, Σάκκα, εδώ ένας άνθρωπος με οποιοδήποτε επάγγελμα, χωρίς να διαπράξει κάτι φαύλο, θα κέρδιζε ένα νόμισμα την ημέρα. Είναι άξιος να ειπωθεί "επιδέξιος άνθρωπος προικισμένος με εργατικότητα";» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζετε, Σάκκα, εδώ ένας άνθρωπος με οποιοδήποτε επάγγελμα, χωρίς να διαπράξει κάτι φαύλο, θα κέρδιζε δύο νομίσματα την ημέρα... θα κέρδιζε τρία νομίσματα... θα κέρδιζε τέσσερα νομίσματα... θα κέρδιζε πέντε νομίσματα... θα κέρδιζε έξι νομίσματα... θα κέρδιζε επτά νομίσματα... θα κέρδιζε οκτώ νομίσματα... θα κέρδιζε εννέα νομίσματα... θα κέρδιζε δέκα νομίσματα... θα κέρδιζε είκοσι νομίσματα... θα κέρδιζε τριάντα νομίσματα... θα κέρδιζε σαράντα νομίσματα... θα κέρδιζε πενήντα νομίσματα... θα κέρδιζε εκατό νομίσματα. Είναι άξιος να ειπωθεί "επιδέξιος άνθρωπος προικισμένος με εργατικότητα";» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζετε, Σάκκα, θα μπορούσε άραγε εκείνος ο άνθρωπος, κερδίζοντας κάθε μέρα εκατό νομίσματα ή χίλια νομίσματα, αποθηκεύοντας ό,τι αποκτά, με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια, να αποκτήσει μεγάλο σύνολο πλούτου;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζετε, Σάκκα, θα μπορούσε άραγε εκείνος ο άνθρωπος, εξαιτίας του πλούτου, με πηγή τον πλούτο, με αφορμή τον πλούτο, να παραμείνει βιώνοντας αποκλειστικά ευτυχία για μία νύχτα ή για μία μέρα ή για μισή νύχτα ή για μισή μέρα;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Για ποιο λόγο;» «Διότι, σεβάσμιε κύριε, οι ηδονές είναι παροδικές, κούφιε, ψευδείς, έχουσες τη φύση της απάτης».

«Εδώ επίσης, Σάκκα, ο μαθητής μου, μένοντας δέκα χρόνια επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες μου, θα παρέμενε βιώνοντας αποκλειστικά ευτυχία για εκατό χρόνια, για εκατό εκατοντάδες χρόνια, για εκατό χιλιάδες χρόνια. Και αυτός θα ήταν άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων ή αδιαμφισβήτητα εισερχόμενος στο ρεύμα. Ας αφήσουμε, Σάκκα, τα δέκα χρόνια.

Εδώ ο μαθητής μου εννέα χρόνια... οκτώ χρόνια... επτά χρόνια... έξι χρόνια... πέντε χρόνια, τέσσερα χρόνια... τρία χρόνια... δύο χρόνια... ένα χρόνο, μένοντας επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες μου, θα παρέμενε βιώνοντας αποκλειστικά ευτυχία για εκατό χρόνια, για εκατό εκατοντάδες χρόνια, για εκατό χιλιάδες χρόνια, και αυτός θα ήταν άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων ή αδιαμφισβήτητα εισερχόμενος στο ρεύμα. Ας αφήσουμε, Σάκκα, το ένα χρόνο.

Εδώ ο μαθητής μου, μένοντας δέκα μήνες επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες μου, θα παρέμενε βιώνοντας αποκλειστικά ευτυχία για εκατό χρόνια, για εκατό εκατοντάδες χρόνια, για εκατό χιλιάδες χρόνια, και αυτός θα ήταν άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων ή αδιαμφισβήτητα εισερχόμενος στο ρεύμα. Ας αφήσουμε, Σάκκα, τους δέκα μήνες.

Εδώ ο μαθητής μου εννέα μήνες... οκτώ μήνες... επτά μήνες... έξι μήνες... πέντε μήνες... τέσσερις μήνες... τρεις μήνες... δύο μήνες... ένα μήνα... μισό μήνα, μένοντας επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες μου, θα παρέμενε βιώνοντας αποκλειστικά ευτυχία για εκατό χρόνια, για εκατό εκατοντάδες χρόνια, για εκατό χιλιάδες χρόνια, και αυτός θα ήταν άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων ή αδιαμφισβήτητα εισερχόμενος στο ρεύμα. Ας αφήσουμε, Σάκκα, τον μισό μήνα.

Εδώ ο μαθητής μου, μένοντας δέκα νύχτες και μέρες επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες μου, θα μπορούσε να διαμένει βιώνοντας αποκλειστική ευτυχία για εκατό χρόνια, για εκατό εκατοντάδες χρόνια, για εκατό χιλιάδες χρόνια, και αυτός θα ήταν άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων ή αδιαμφισβήτητα εισερχόμενος στο ρεύμα. Ας αφήσουμε, Σάκκα, τις δέκα νύχτες και μέρες.

Εδώ ο μαθητής μου εννέα νύχτες και μέρες... οκτώ νύχτες και μέρες... επτά νύχτες και μέρες... έξι νύχτες και μέρες... πέντε νύχτες και μέρες... τέσσερις νύχτες και μέρες... τρεις νύχτες και μέρες... δύο νύχτες και μέρες... μία νύχτα και μέρα, μένοντας επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, ακολουθώντας σύμφωνα με τις οδηγίες μου, θα μπορούσε να διαμένει βιώνοντας αποκλειστική ευτυχία για εκατό χρόνια, για εκατό εκατοντάδες χρόνια, για εκατό χιλιάδες χρόνια, και αυτός θα ήταν άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων ή αδιαμφισβήτητα εισερχόμενος στο ρεύμα. Είναι απώλεια για εσάς, Σάκκα, είναι κακή τύχη για εσάς, που εσείς σε μια ζωή γεμάτη φόβο λύπης, σε μια ζωή γεμάτη φόβο θανάτου, μερικές φορές τηρείτε την τήρηση των κανόνων προικισμένη με οκτώ ιδιότητες, και μερικές φορές δεν την τηρείτε». «Εμείς, σεβάσμιε κύριε, από σήμερα και στο εξής θα τηρούμε την τήρηση των κανόνων προικισμένη με οκτώ ιδιότητες». Έκτο.

7. Η ομιλία στον Μαχάλι

47. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο Μαχάλι ο Λίτσαβι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχάλι ο Λίτσαβι είπε στον Ευλογημένο: «Ποια είναι, σεβάσμιε κύριε, η αιτία, ποια η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης;» «Η απληστία λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η απληστία είναι η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης. Το μίσος λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, το μίσος είναι η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης. Η αυταπάτη λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η αυταπάτη είναι η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης. Η μη-σοφή προσοχή λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η μη-σοφή προσοχή είναι η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης. Η λανθασμένα τοποθετημένη συνείδηση λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η λανθασμένα τοποθετημένη συνείδηση είναι η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης. Αυτή λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την εκτέλεση κακόβουλης πράξης, για τη διάπραξη κακόβουλης πράξης».

«Και ποια είναι, σεβάσμιε κύριε, η αιτία, ποια η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης;» «Η μη-απληστία λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η μη-απληστία είναι η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης. Το μη-μίσος λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, το μη-μίσος είναι η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης. Η μη αυταπάτη λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η μη αυταπάτη είναι η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης. Η συνετή προσοχή λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η συνετή προσοχή είναι η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης. Η ορθά τοποθετημένη συνείδηση λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, η ορθά τοποθετημένη συνείδηση είναι η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης. Αυτή λοιπόν, Μαχάλι, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την εκτέλεση καλής πράξης, για τη διάπραξη καλής πράξης. Αν αυτά τα δέκα φαινόμενα, Μαχάλι, δεν υπήρχαν στον κόσμο, δεν θα αναγνωριζόταν εδώ η άδικη συμπεριφορά-άνομη συμπεριφορά ή η δίκαιη συμπεριφορά-ομαλή συμπεριφορά. Επειδή όμως, Μαχάλι, αυτά τα δέκα φαινόμενα υπάρχουν στον κόσμο, για αυτό αναγνωρίζεται η άδικη συμπεριφορά-άνομη συμπεριφορά ή η δίκαιη συμπεριφορά-ομαλή συμπεριφορά». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τις συχνές αναλογίσεις του αναχωρητή

48. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα δέκα φαινόμενα που πρέπει συχνά να ανασκοπούνται από έναν αναχωρητή. Ποια είναι τα δέκα; "Έχω εισέλθει σε κατάσταση ταπεινότητας" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Η διαβίωσή μου εξαρτάται από άλλους" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Πρέπει να υιοθετήσω διαφορετική συμπεριφορά" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Μήπως ο εαυτός μου δεν με επικρίνει σχετικά με την ηθική;" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Μήπως οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή, αφού εξετάσουν, δεν με επικρίνουν σχετικά με την ηθική;" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Από όλα τα αγαπημένα μου και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Είμαι

κύριος των πράξεών μου, κληρονόμος των πράξεών μου, γεννημένος από τις πράξεις μου, συγγενής των πράξεών μου, έχω τις πράξεις μου ως καταφύγιο· όποια πράξη θα κάνω, καλή ή κακή, αυτής θα γίνω κληρονόμος" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Σε ποια κατάσταση περνούν οι νύχτες και οι μέρες μου;" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Μήπως χαίρομαι στην άδεια οικία;" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή· "Υπάρχει άραγε σε μένα κάποιο υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών, που έχει επιτευχθεί, με την οποία εγώ στην τελευταία στιγμή, όταν ερωτηθώ από τους συντρόφους στην άγια ζωή, δεν θα ταραχθώ;" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από έναν αναχωρητή. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα φαινόμενα που πρέπει συχνά να ανασκοπούνται από έναν αναχωρητή». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τα φαινόμενα που αφορούν το σώμα

49. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα δέκα φαινόμενα που σχετίζονται με το σώμα. Ποια είναι τα δέκα; Κρύο, ζέστη, πείνα, δίψα, αφόδευση, ούρηση, σωματική αυτοσυγκράτηση, λεκτική αυτοσυγκράτηση, αυτοσυγκράτηση στον βιοπορισμό, η δραστηριότητα της ύπαρξης που οδηγεί σε επαναγέννηση - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δέκα φαινόμενα που σχετίζονται με το σώμα». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη φιλονικία

50. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνάθροισης, φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούσαν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη.

Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για ποιο θέμα, μοναχοί, συζητάτε τώρα που είστε συγκεντρωμένοι εδώ, και ποια ήταν η συζήτηση που διακόπηκε;»

«Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαμε καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνάθροισης, φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούσαμε τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη». «Αυτό, μοναχοί, δεν είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών που με πίστη εγκαταλείψατε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, να διαβιώνετε φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι δέκα αρχές της εγκαρδιότητας που δημιουργούν αγάπη, δημιουργούν σεβασμό, οδηγούν στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα. Ποια είναι τα δέκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης

εξασκείται σε αυτούς, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή - είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή - είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει, αυτή επίσης είναι αρχή που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των

φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Εφόσον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας, αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δέκα αρχές της εγκαρδιότητας που δημιουργούν αγάπη, δημιουργούν σεβασμό, οδηγούν στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της ύβρης, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αντιδικία, δύο και ρίζες, είσοδος στην Κουσινάρα·
Σάκκα, Μαχάλι, συχνά, σχετιζόμενα με το σώμα και φιλονικία.

Τα πρώτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 10. Το βιβλίο των δέκα. 1. Η πρώτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org